

W CIENIU KOLEGIATY

Miesięcznik Parafii Bożego Ciała w Jarosławiu Styczeń - Luty 2022 Nr 1 (137) Rok XVII

„Oto idziemy do Jerozolimy”

z orędzia Papieża Franciszka na Wielki Post 2022

W numerze

WPROWADZENIE LITURGICZNE

„Święta codzienność” – po co nam Wielki Post 3

W DRODZE DO JUBILEUSZU - PRZYGOTOWANIE DO 700-LECIA PARAFII

Oszczerstwo 4

CIEKAWY TEKSTY, CIEKAWY SYLWETKI

Maryja uczy nas dzielić się owocami Ducha Świętego 5

Msza święta w życiu chrześcijanina 8

Pamięci naszych kapłanów (8) 9

Wydobyte ze skarbca (8) 12

Pielgrzymki do Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin w 2021 roku 13

Jan Paweł II i Anna Jenke - to Boży Ludzie Wielkich Pragnień 15

Z Dzienniczka i notatek Anny Jenke - Cierpienie 16

Z ŻYCIA KATOLIKA

Międzynarodowa lekcja języka angielskiego 18

Koncert patriotyczny i „Światło wolności” 18

„Zamieniam ranne spanie na oczekiwanie” 19

Kolportaż kalendarza szkolnego 19

Spotkanie przedświątecznej podsumowanie akcji „Razem na święta” 20

Eliminacje okręgowe XLVIII Olimpiady Historycznej 20

Brazowa tarczadla jarosławskiego „Katolika” 21

Wystawa historyczna „Arcybiskup Ignacy Tokarczuk. Kościół, władza, opór społeczny” 21

Konkursy przedmiotowe, w których w pierwszym półroczu roku szkolnego 2021/2022 wzięli uczniowie jarosławskiego „Katolika” 23

Konkurs Świątecznej Piosenki Anglojęzycznej „Christmas melodies” 24

WYDARZENIA – GRUDZIEŃ 2021

„Spraw niech Ojczyzna stanie się nam niebem, potężna Bogiem i bogata chlebem” 25

Dzień pamięci ofiar stanu wojennego 27

Święto Świętej Rodziny u Królowej Rodzin 29

„Dziękuję Ci Boże” 30

WYDARZENIA – STYCZEŃ 2021

Spotkania opłatkowe w Kolegiacie 33

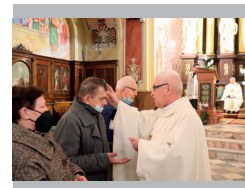
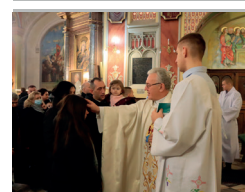
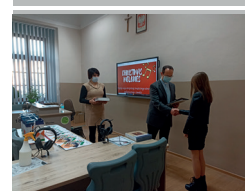
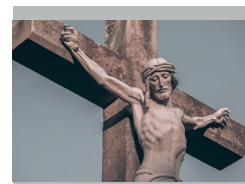
WYDARZENIA – LUTY 2021

Dzień Chorego w Kolegiacie 34

W OBIEKTYWIE

PROGRAM REKOLEKCJI

„Posłani w pokoju Chrystusa” Rekolekcje Wielkopostne – Parafia Bożego Ciała przy Kolegiacie – Jarosław 2 – 5.04.2022 36

„ŚWIĘTA CODZIENNOŚĆ” –
PO CO NAM WIELKI POST

Jeszcze nie tak dawno w kościele śpiewaliśmy kolędy, a już od Środy Popielcowej, w kościołach rozbrzmiewać będą pieśni pokutne. Rozpocznie się Wielki Post. Dlaczego Wielki i dlaczego post? Dlaczego powtarzamy ten – dla wielu przygnębiający – okres każdego roku?

Wielki Post to **czas przygotowania** na obchody najważniejszej uroczystości dla chrześcijan, czyli **Wielkiej Nocy**, inaczej Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, w czasie której wspominamy i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Ponieważ każde święto powinno angażować nas nie tylko zewnętrznie, zwłaszcza uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego powinna zostawić konkretny ślad w życiu codzienny.

Dla chrześcijanina ten ślad to **nawrócenie**. Wiara to nie magia, a liturgia to nie gusła i zaklęcia, które wystarczy odprawić, by cokolwiek się w nas dokonało, poszczególne święta i uroczystości wymagają więc zaangażowania ze strony osoby wierzącej. Wymagają **chwili zatrzymania i refleksji o mojej relacji z Jezusem i podjęcia konkretnych działań**, które do niego będą mnie przybliżały. Okres Wielkiego Postu, to taki właśnie czas.

Czterdzieści dni przygotowań, powtarzanych każdego roku – bo nie sposób, aby nasze pełne nawrócenie dokonało się w czterdzieści dni – aby dobrze przygotować się do Uroczystości Zmartwychwstania, tj., aby świętowaną tajemnicę doświadczyć w swoim życiu. Stąd potrzeba **pokuty i nawrócenia**.

Tradycja obchodzenia Wielkiego Postu sięga początku obchodów **Triduum Paschalnego**, tj. III wieku, choć pierwsze wzmianki o poście sięgają wieku II. W wieku IV post trwał już czterdzieści dni, na pamiątkę czterdziestodniowego postu, który – jak podają ewangeliści – na pustyni podjął sam Jezus. Od XVI wieku zwyczajem powszechnym w Kościele katolickim była **Środa Popielcowa**, która rozpoczyna okres Wielkiego Postu. Wielki Post rozpoczyna się w Środę Popielcową. Wtedy to właśnie ma miejsce **obrzęd posypania głów popiołem**. Co on ma wspól-

nego z nawróceniem? W starożytności popiół, podobnie jak piasek używany był do czyszczenia. Popiół jest więc z jednej strony **symbolem przemijalności ludzkiego życia, ale również symbolem oczyszczenia**, które powinno dokonać się w Wielki Poście. Oczyszczenia to niezbędny etap w drodze nawrócenia.

Wielkopostnemu oczyszczeniu pomagają trzy praktyki, które powinniśmy podejmować w tym czasie – **post, modlitwa i jałmużna**. Ponieważ oczyszczenie powinno prowadzić do wolności, która jest warunkiem niezbędnym, aby w swoim życiu realizować wolę Bożą, wszystkie trzy praktyki wielkopostne prowadzą mnie właśnie do tego. Zarówno post, modlitwa i jałmużna powinny prowadzić mnie do doświadczenia wolności. I tak post uczy mnie wolności, w kontekście siebie samego, modlitwa – w kontekście Boga, a jałmużna w kontekście drugiego człowieka.

Nawrócenie to nie tylko terażniejszość, która wychodzi ku przyszłości, to również terażniejszość, która wychyla się ku przeszłości. Stąd **Wielki Post posiada również wymiar pokutny**. Dla człowieka, konsekwencją grzechu ciężkiego jest śmierć, duchowe zerwanie jedności z Bogiem, którego skutki, w fizyczny sposób, możemy doświadczyć już za życia. Tę konsekwencję grzechu przyjął na siebie Jezus, ponosząc **śmierć na krzyżu**. Człowiek więc może jedynie w sposób symboliczny podjąć pokutę z swoje grzechy, zarówno te ciężkie, jak i lekkie. Okres Wielkiego Postu to – obok czasu nawrócenia – taki właśnie czas **mierzenia się ze swoją przeszłością**, albo – lepiej – aktywnego trwania przy Jezusie, który osobiście mierzy się z moją przeszłością, przeszłością mojego grzechu.

Opracował ks. Marek Demski

OSZCZERSTWO

Oglądając filmy stosunkowo często możemy obserwować, jak obok zbrodni lub wielkich przestępstw pojawiają się oszczerstwa, czyli fałszywe oskarżenie człowieka o popełnienie złego czynu. Cierpi wówczas niewinny człowiek. Bywają sytuacje, kiedy ktoś przez długie lata, a nawet całe życie, niesprawiedliwie siedzi w więzieniu, podczas gdy przestępca cieszy się wolnością. W filmach prawda z zasady wychodzi na jaw, oczerniony zostaje uwolniony, a prawdziwy przestępca otrzymuje karę. Rzadziej jednak tak dzieje się w życiu.

Obok nas żyją ludzie, których dosięgło oszczerstwo i trudno im się z niego wydobyć. Nie zawsze są to sprawy kryminalne - niekiedy jedno słowo, zdanie rzucone z zazdrości, z nienawiści, a najczęściej bez zastanowienia, z głupoty. Sąsiadka oczernia przed żoną męża, posądzając go o zdradę. Robotnik w pracy jednym zdaniem rzuconym od niechcenia określa swego kolegę jako człowieka „o lepkich rękach”, kierownik, zły na wzorowego pracownika, podstawi mu zepsute wyroby, oskarżając przed komisją o marnowanie materiału. Dyrektor kradnie cenny przyrząd i nakryty, podsuwa go do samochodu magazyniera, aby ten ponosił odpowiedzialność.

Ósme przykazanie jasno potępia oszczercę. Jest to krzywda piętnowana przez wszystkich ludzi. Niewinne cierpienie zawsze boli o wiele bardziej niż zawinione. Cierpienie jako kara ma swój sens i przez to jest łatwiejsze do zniesienia. Trzeba tu jednak jasno powiedzieć, że wprawdzie z punktu widzenia ludzkiego nieszczęśliwy jest człowiek oczerniony, ale z punktu widzenia Bożego bardziej nieszczęśliwy jest oszczerca. Jest bowiem obciążony łzami i bólem niewinnie cierpiącego. Nie ma zaś na ziemi cięższych łez, jak łzy niewinnie wyciśnięte. One idą za człowiekiem do grobowej deski. Można w pewnej mierze porównać nieszczęście oszczercy z dramatem zabójcy. Na tym ciąży krew człowieka, na tamtym łzy, czasem złamane życie bliźnich.

Bogu chodzi nie tyle o to, by nie było oczernionych, niewinnie cierpiących, bo tych potrafi wyna-

grodzić i płacz zamienić w radość, a cierpienie w szczęście. Bogu chodzi o to, by nie było oszczerców. Tych nie może uszczęśliwić, w imię sprawiedliwości musi ukarać. W ósmym przykazaniu Bóg przestrzega przed oszczerstwem, które zawsze unieszczęśliwia tak oszczercę, jak i jego ofiarę.

Grzech oszczerstwa jest jednym z najtrudniejszych do naprawienia. Bóg bowiem tylko wówczas oszczercy przebaczy, jeśli ten wyrządzone drugiemu zło chce naprawić. Oszczerstwo musi być odwołane wśród tych, wśród których zostało rzucone. Jeśli człowieka było stać na kłamstwo krzywdzące drugiego, to musi być go stać i na powiedzenie prawdy.

Egoizm broni się przed zdemaskowaniem swego kłamstwa, ostatecznie musi się przyznać do wielkiego świństwa. Odtąd ludzie będą podejrzliwie patrzeć na oszczercę, ale jego sumienie będzie spokojne. Bóg potrafi ocenić wielkość tego czynu. Przyznanie się do oszczerstwa, wyznanie prawdy, jest dowodem nawrócenia człowieka. Jest to trudna droga. Wszyscy oszczercy, którzy chcą naprawić swój grzech, wyznają, że gdyby ludzie wiedzieli, jak wiele kosztuje przyznanie się do oczernienia, nigdy by tego grzechu nie popełnili.

Bóg, znając mękę i cierpienie oczernionego i oszczercy, radzi w imię naszego dobra: „Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu”.

Czy oszczerstwo spotykamy często? Stosunkowo rzadko, ale częściej aniżeli sądzimy. Natomiast bardzo często spotykamy ludzi, którzy nieświadomie

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

rozszewniają oszczerstwo, to znaczy powtarzają je i w ten sposób mają udział w zlu, które się szerzy. W tej sytuacji trzeba niezwykle ostrożnie podchodzić do każdej wiadomości, jaką nam ktoś podaje o drugim człowieku. Zanim komukolwiek prześlemy tę wiadomość, trzeba ją sprawdzić. Z reguły twórcą oszczerstwa jest jeden człowiek. Dramat polega na tym, że on znajduje dziesięciu, dwudziestu, stu pomocników, którzy je rozszewniają i utrwalają.

Najczęściej ludzie posługują się oszczerstwem gdy chodzi o zniszczenie autorytetu człowieka, który odgrywa ważną rolę w danej wspólnoty. Oszczerstwem często niszczy się wybitnych ludzi w narodzie, w miejscach zamieszkania (wieś, miasto, osiedle), w zakładach pracy, w szkole, a nawet w rodzinie.

Odwrotnością oszczerstwa jest pochlebstwo. Jest to przypisywanie danemu człowiekowi dobra, którego nie uczynił, co najczęściej dokonuje się przez wyolbrzymianie jego zasług. Motywem pochlebstwa jest chęć zyskania przychylności tego, komu się nadskakuje. W pochlebstwie jest zawarty zarówno brak miłości drugiego człowieka, jak i samego siebie. Oczywiście konsekwencje pochlebstwa nie są tak tragiczne, jak oszczerstwa. Zawsze jednak pochlebstwo ujawnia małość pochlebcy i jego służalczy charakter. Chrześcijanin, dbający o swoją i cudzą godność, winien wystrzegać się zarówno oczerniania, jak i pochlebstwa.

*Ks. Edward Staniek „W trosce o sumienie”
Rozważania nad Dekalogiem Str. 157-160.*

MARYJA UCZY NAS DZIELIĆ SIĘ OWOCAMI DUCHA ŚWIĘTEGO

Wyobraź sobie, że Maryja jest drzewem, które wydaje owoce, bo jak powiedział nam Jezus „po owocach ich poznacie”. Przez te wszystkie dni dowiedzieliśmy się, że są to owoce piękne dojrzałe które pochodzą od samego Ducha Świętego. Kończąca się pielgrzymka jest okazją do refleksji i przemyśleń jak w odniesieniu do Maryi wygląda moje życie. Przypatrywałaś się drogi pątniku w co to drzewo obfituje najpierw u Maryi a potem u siebie?

Maryja, wiele razy była nam przedstawiana w różnorodny sposób. Padło już tyle słów, przyglądaliśmy się Jej postawie a Ona nas nieustannie inspiruje i wprowadza w duchowy niedosyt. Można zadać sobie pytanie „Co Maryja wie o życiu w Duchu Świętym”? I żadna odpowiedź nie będzie w pełni poprawna, dlaczego? Bo to tak naprawdę tajemnica Jej serca,

którą dzieli się z nami, choć na pewno istnieje wiele aspektów, które są przed nami zakryte.

Jej serce jest przepelnione owocami Ducha do których zaprasza Jezus. Ona szuka w nim dobra, zakłada „Boże okulary” w pełni cieszy Ojca Niebieskiego, bo nie obraziła Jego Serca, bo żyje tak, jak On chce i Jego wola jest najważniejsza. Jako dziecko,

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

Maryja została oddana Panu, żyła w świątyni i ślubowała Bogu wrażliwość na każde poruszenie Bożego serca. Zamieniała je w czyn. Kiedy przypatrujemy się postawie Maryi w scenie Zwiastowania zauważamy, że chce wykonać Bożą wolę. Podobnie świadczy Jej wizyta u Elżbiety. Maryja bardzo roztropnie używa słów. Duch Święty napęła Elżbietę i dopowiada resztę. To lekcja dla nas, którzy używamy tak wielu słów.

Warto zwrócić uwagę na pokorę Maryi, która zna swoje miejsce, wie, że Jest Służebnicą Pana i Jej zadaniem jest wypełnić Boży plan. Maryja usłyszała od Anioła Słowa Chwały, a co Ona z nimi robi? Ona oddaje chwałę Bogu.

Dobroć Maryi można zaobserwować w Jej trosce o drugiego człowieka, to Ona pierwsza zauważa, że nie ma wina na weselu w Kanie, to Ona pozostaje u starszej wiekiem Elżbiety przez trzy miesiące, aby jej pomóc. Jest osobą o czułym i troskliwym sercu.

Maryję charakteryzuje także wierność, która jest przedstawiona w szczególny sposób podczas męki Jezusa. Jakże musiało być to trudne dla Niej doświadczenie, a jednak nie skoncentrowała się na sobie, trwając pod krzyżem. Ona stoi pod krzyżem naszego życia jako najczulsza i najwierniejsza Matka. Jest też przepelniona nadzieją i wiarą w zwycięstwo Jezusa nad śmiercią, jest jutrzeńką zmartwychwstania.

Warto dostrzec w Maryi Jej opanowanie dramatycznego wydarzenia, a pomimo to trwa w pokorze i zaufaniu. Cierpliwość Maryi kształtuje wypełnia Jej życie, gdy oczekuje z miłością narodzin Jezusa, wypełnia swoje codzienne obowiązki, gdy nieustannie słucha i rozważa i nie podejmuje decyzji w emocjach.

Bywa i tak, że nie rozumie działania Boga. Dzieje się tak, gdy wraz z Józefem zgubili Jezusa, ale Jej cierpliwość pomaga w nieustannym rozwijaniu się. To Ona trwa z uczniami na modlitwie w Wieczerniku, uczy uczniów jak żyć w Duchu Świętym, z którym przebywa od pierwszej chwili swego istnienia, w Jej życiu widać wszystkie owoce Ducha Świętego: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Maryja jest najdoskonalszym OWOCEM Ducha.

Uczeń Maryi to człowiek znający i kochający Chrystusa.

Mogłoby się komuś wydać, że droga pozna-

nia Jezusa, to tylko droga znajomości katechizmo-
wych regulek czy wybranych fragmentów Ewangelii.
Oczywiście byłoby to wielkie uproszczenie. Jezusa
można poznać także poprzez przebywanie z nim tak
jak to czyniła Maryja, a to dla współczesnego chrze-
ścijanina oznacza dwie rzeczy: *modlitwa – rozmowa
z Jezusem i korzystanie z sakramentów – Jezus udziela
mi swojej łaski. I znów możemy wskazać na pewien
paradoks dzisiejszego człowieka: jak można mówić, że
znamy Jezusa, skoro się nie modlimy czy mało modlimy
i nie korzystamy często z sakramentów. Czy rzeczywi-
ście jest chrześcijaninem?*

Uczeń Maryi to człowiek cierpliwy w modlitwie

Naszym zadaniem jest cierpliwe trwanie w modli-
twie z Maryją, by – tak jak Ona – spotykać Jezusa i by
z ufnością postępować według Jego woli, którą obja-
wił nam najpełniej w czynach i słowach swego Syna
i którą nie przestaje nam objawiać w naszym sercu
i sumieniu. Gdy nasza modlitwa stanie się podobna
do modlitwy Maryi, to z pewnością doświadczymy
w niej niezwykłych owoców. Każde prawdziwe spo-
tkanie z Bogiem przemieni nas i zaskoczy. Stała, cier-
pliwa modlitwa czy to przez codzienny pacierz, czy-
tanie Pisma Świętego, Adorację, Różaniec, Litanię,
zawsze przynosi owoce.

Warto zrozumieć, że modląc się, nigdy nie tra-
cimy czasu. Można tracić czas, czyniąc cokolwiek
innego. Czas modlitwy jest zawsze czasem świę-
tym. Bez dobrej modlitwy nie ma dobrego księdza,
dobrego ojca, matki, dobrego człowieka. Na dro-
gach naszego życia na wzór Maryi bądźmy otwarci
na Boże Słowo, na to, co mówi Pan Bóg. Na drogach
naszego życia na wzór Maryi bądźmy ludźmi modli-
twy, przede wszystkim modlitwy uwielbienia Boga.
Ceńmy sobie także modlitwę różańcową. Miejmy
zawsze przy sobie różaniec. Niech będzie on znakiem
naszej przyjaźni z Maryją. Na drogach naszego życia
na wzór Maryi poświęcajmy Bogu nasze życie, szcze-
gólnie to, co nas boli, co nas kosztuje, co przynosi
cierpienie. Pamiętajmy przy tym, że życie bez ofiary,
bez wyrzeczenia jest mało wartościowe. Wypełniajmy
na Jej wzór wolę Boga. Bądźmy zatem przyjaciółmi
Maryi i czujmy się przez całe życie Jej dziećmi.

Uczeń Maryi to człowiek wierny Kościołowi

Kościół jest więc moją wspólnotą, moją rodziną,
za którą mam czuć się odpowiedzialny. Nor-
malny człowiek kocha własną rodzinę i jest dla niej

pomocą. Taki powinien być przez analogię stosunek każdego człowieka ochrzczonego do Kościoła. Angażowanie się w Kościół jest wielkim obowiązkiem każdego człowieka czy to dziecka, młodego człowieka, czy osoby dorosłe. Każdy jest ważny w Kościele i niema tu znaczenia wiek. Odpowiedzialność za Kościół można wyrazić w trzech wymiarach

1. Praktykowanie sakramentów przez korzystanie i uczestnictwo szczególnie w Eucharystii i Spowiedzi.
2. Modlitwa za Kościół, który obecnie potrzebuje wielkiej duchowej pomocy w walce ze złem.
3. Uczestnictwo w grupach parafialnych: ministranci, Oaza, RAM, KSM, Schola, Róże Różańcowe, Akcja Katolicka, Kręgi Domowego Kościoła.

Jak to jednak w każdej rodzinie bywa, są rzeczy, które radują serce i te, które serce smuca. Dlatego tak jak mawiał nasz święty Jan Paweł II „*Wymagajcie od siebie nawet gdyby inni nie wymagali od was*”.

Uczeń Maryi to człowiek radosny i dobry dla swojej rodziny i Parafii

Wychowywać dziecko czy dorosłego, to znaczy wlewać w niego radość, dawać dobro, podnosić go w jego własnych oczach. Pomóc mu uwierzyć w siebie, we własne możliwości. Pomóc mu rozwinąć się, by stanął na własnych nogach i wziął życie we własne ręce. Aby to osiągnąć trzeba podchodzić do kogoś z pełnym zaufaniem w jego możliwości, wierzyć w dobro jakie jest w nim.

Wtedy łatwiej jest tak traktowanej osobie otworzyć się na radość bycia potrzebnym w rodzinie w Parafii. Dlatego trzeba naśladować tutaj Maryję, która jak dobra matka kochała miłością ciepłą, miłosierną, taką, która dodaje otuchy, budzi nadzieję i pociesza. Trzeba naśladować wrażliwość Maryi przyglądając się Jej z bliska. Musimy wręcz śledzić najrozmaitsze przejawy delikatności i czułości Maryi, która jest wrażliwa na wszystko, co wielki świat odrzuca i depcze. Kto chce dobrze naśladować Maryję, musi mieć coś z Jej czułego serca. Każdy człowiek potrzebuje matki, bo matka jest tą, która kocha, bo matka ma serce, którym ogarnia każdego z osobna.

Uczeń Maryi kształtuje samego siebie

Ukoronowaniem rozwoju człowieka jest dojrzały obraz wewnętrzny i dojrzałe poglądy na życie: miłość

do bliskich, opanowywanie swoich pokus, wrażliwość na sytuację innych i aktywna pomoc potrzebującym, budowanie serdecznych kontaktów z ludźmi, wprowadzanie pokoju tam, gdzie panuje nienawiść. Chodzi o autentyczny, osobisty kontakt, podmiotowe traktowanie ludzi, a także o poczucie bezpieczeństwa emocjonalnego i samoakceptację, czyli dojrzałość emocjonalną, wyrażającą się większym opanowaniem i odpornością na stres i lęk, akceptacją własnych słabości i porażek. Maryja przez całe swoje życie kształtowała swoje serce na wzór Serca Boga. Dlatego i my bądźmy wracając do obrazu drzewa, które wydaje dobre owoce, aby nasze życie tak jak Maryi były owocami Ducha Świętego.

Opracował ks. Marek Demski

MSZA ŚWIĘTA W ŻYCIU CHRZEŚCIJANINA

Św. Jan Paweł II pisał, że: „Kościół żyje dzięki Eucharystii”. Chrześcijanin to człowiek drogi, potrzebujący wzmocnienia w wędrówce przez świat. Takim umocnieniem i duchowym wsparciem jest udział w Eucharystii będącej „sakramentem miłości”.

Papież Franciszek zachęca wiernych do uczenia się milczenia przed Eucharystią, by być dysponowanym na wsłuchanie w głos Tego, który przychodzi w znakach chleba i wina. Sposób udziału w Eucharystii powinien być zawsze godny, niezależnie od miejsca i czasu jej sprawowania, liczby uczestniczących wiernych czy okresu roku liturgicznego. Msza Święta jest zawsze aktem kultu publicznego, któremu należy się szacunek. Św. Jan Paweł II tłumaczył:

„Nawet wtedy bowiem, gdy Eucharystia jest celebrowana na małym ołtarzu wiejskiego kościoła, jest ona wciąż poniekąd sprawowana na ołtarzu świata”.

Przygotowanie do Mszy świętej powinno wiązać się z konkretnymi czynami. Wszyscy udający się na sprawowanie Eucharystii powinni się do niej przygotować przez post i modlitwę, przez pojechanie z Bogiem i braćmi, a także przez rozważanie słowa Bożego i przygotowanie daru ofiarniczego. Udział w obrzędach eucharystycznych charakteryzuje się następującymi cechami: okazywanie miłości i braterstwa wszystkim zebranim na sprawowaniu tej samej Tajemnicy, wspólną jednoczącą modlitwą i śpiewem, głębszym zaangażowaniem poprzez sprawowanie możliwych dla wiernych czynności liturgicznych.

Przykazanie kościelne w oparciu o Dekalog precyzuje, że wierni w niedzielę i inne dni świąteczne są zobowiązani do udziału w Eucharystii. Kodeks prawa kanonicznego mówi: „Niedziela, w czasie której jest celebrowane Misterium Paschalne na podstawie tradycji apostoelskiej, powinna być obchodzona w całym Kościele jako najdawniejszy dzień świąteczny nakazany. Nakaz świętowania

Kościół rozciągnął także na inne dni w ciągu roku liturgicznego. Ostatecznie aktualna lista obchodów nakazanych jest następująca: „...*świętami nakazanymi w Polsce poza niedzielami są: uroczystość Narodzenia Pańskiego, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, uroczystość Objawienia Pańskiego, uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i uroczystość Wszystkich Świętych*”. Co do pozostałych świąt, które nie są nakazane Kościół zachęca wiernych, by zgodnie z wieloletnią tradycją brali udział w liturgii.

Prawo kanoniczne Kościoła katolickiego stanowi również, że czyni zadość obowiązkowi udziału we mszy świętej niedzielnej lub świątecznej ten, kto bierze w niej udział, gdziekolwiek jest odprawiana w obrządku katolickim, bądź w sam dzień świąteczny, bądź też wieczorem dnia poprzedzającego. Zgodnie z zarządzeniem Konferencji Episkopatu Polski w Polsce antycypacja niedzieli lub dnia nakazanego jest możliwa przez udział we mszy świętej sprawowana najwcześniej o godzinie szesnastej. Św. Jan Paweł II w Liście apostoelskim *Dies Domini* zachęca duszpasterzy, by właściwie przygotowywali obchody wigilijne i w ten sposób umożliwili wiernym udział w takiej liturgii wieczorem dnia poprzedzającego. Msza święta zwana czasem „przedświąteczną”, która jednak w rzeczywistości ma charakter w pełni świąteczny jest sprawowana według liturgii niedzielnej. Warto wspomnieć, że z obowiązku niedzielnej lub świątecznej mszy świętej zwalniają ważne powody, jak np. choroba, pielęgnacja dzieci, opieka nad obłożnie chorymi, pomoc w wypadkach i klęskach żywiołowych, a także daleka odległość od kościoła lub dyspensacja uzyskana od proboszcza. Ponadto niedzielne świętowanie winno wiązać się z powstrzymaniem od wykonywania prac niekoniecznych, by móc oddać cześć Bogu i spędzić dzień święty z radością w komunii z bliskimi i współbraćmi w Chrystusie.

*Anna Korzeńko
Parafialny Oddział Akcji Katolickiej*

PAMIĘCI NASZYCH KAPŁANÓW (8)

Promocja książki: „*Wystarczyła Mu sutanna uboga*” oraz wspomnienie z racji pierwszej rocznicy śmierci ks. Mariana Rajchla stały się okazją do wdzięcznej modlitwy o wieczny pokój dla niego, a także do refleksji o jego życiu, posłudze i zasługach.

W scenerii przygotowań do Świąt Bożego Narodzenia przywołujemy postać kapłana, śp. ks. Mariana Rajchla, z racji 60-rocznicy jego święceń kapłańskich, które odbyły się 18 czerwca 1961 r., a także jego imienin, które obchodził na Niepokalanie Poczęcie NMP.

1. Ks. Marian Rajchel był wielkim czcicielem Ducha Świętego, dlatego całym sercem zaangażował się w Ruch Odnowy w Duchu Świętym, w parafii Królowej Polski prowadził wspólnotę Odnowy w Duchu Świętym, w której gromadził młodych ludzi, ludzi szukających głębszego życia religijnego, organizował i prowadził Seminarium odnowienia i umocnienia wiary, których zwieńczeniem była modlitwa o wylanie Ducha Świętego, Jego darów, pragnął aby wielu ludzi doświadczało w swoim życiu obecności, mocy i miłości Ducha Świętego, by w Nim prowadzili swoje chrześcijańskie życie.

2. Ks. Marian był też wielkim czcicielem Matki Bożej. Sam fakt, że nosił Jej imię motywował go do większej czci i miłości. Jej zawierał swoje życie i posługę. Dlatego uczestniczył w pielgrzymkach do Tej co Jasnej broni Częstochowy, i do Tej co w Ostrej Bramie świeci... Dzieła, które zakładał zawierał Maryi, czego świadectwem jest gazetka parafialna i studio radiowe: Ave Maria. Jej chwałę głosił podczas nabożeństw ku Jej czci, ileż w ciągu tych 60 lat wygłosił kazań maryjnych.

3. Ks. Rajchel to kapłan wielu talentów, katecheta od przedszkola do szkół średnich, aż po profesora WSD, wybitny kaznodzieja, którego wszyscy chętnie słuchali, budowniczy dwóch kościołów, założyciel gazetki parafialnej, co warto podkreślić w czasie, kiedy jeszcze nie praktykowano tej formy duszpasterstwa. Uzdolniony artystycznie: sam projektował

szopki Bożonarodzeniowe, dekoracje na różne uroczystości, a także Ciemniczy na Wielki Czwartek, czy Bożego Grobu. Pamiętam tę z roku 1986, zaprojektował ciemnicę w formie Ogrodu Oliwnego, pośród drzew umieścił obraz Chrystusa modlącego się w Ogrójcu. Bardzo wymowna, sugestywnie wykonana scena, pobudzająca do modlitwy i refleksji. To założyciel rozgłośni radiowej „Ave Maria”, w której osobiście prowadził programy. Kapelan Solidarności, Sybiraków, Towarzystwa Brata Alberta, autor książek, wreszcie egzorcysta,

4. Ks. Rajchel to kapłan modlitwy, na niej podporządkowywał woli Bożej wszystkie dążenia i swoją wolę. Tak dążył do pełnej jedności z Bogiem. Na modlitwie czerpał siłę do tytanicznej wprost posługi w wielu wymiarach kapłańskiej misji. Można go było zobaczyć na klęczkach przed Mszą św. gdy się przygotowywał do jej sprawowania, potem na dziękczynieniu. Szczególnie ważnym było dla niego nawiedzenie Najświętszego Sakramentu i adoracja, codzienna, długa modlitwa wieczorna w kaplicy.

5. Ks. Rajchel to kapłan postu, ascezy, był wewnętrznie zdyscyplinowany, wymagał wiele od siebie. Jako egzorcysta podejmując walkę z szatanem wiedział, że są takie demony, które można wyrzucić tylko modlitwą i postem. Modlitwa nabiera większej mocy jeśli towarzyszy jej post. Przez wiele lat nie uży-

wał pokarmów mięsnych, ofiarując to w intencjach walki ze złem. Dlatego diabeł nie lubi postu, bo On jest przecież tym, który pragnie nas od Boga oddalić. Może tu tkwi tajemnica skuteczności posługi ks. Prałata o którą prosili go ludzie z różnych stron Polski. Daleko dalej niż nasze miasto czy diecezja. I tak modlitwą i postem przygotował się na próbę wiary jaką była ciężka choroba, w czasie której wykazał podziwu godną cierpliwość, mimo wielkiego cierpienia pogodę ducha.

6. Ks. Rajchel to kapłan, który umiał być wdzięczny. Był kapłanem, który zauważał dobro uczynione, dla Kościoła, czy też wprost wobec jego osoby, doceniał to i to jego: Bóg zapłać w jego ustach brzmiało szczególnie serdecznie i szczerze. Tak się złożyło, że w roku 1986 obchodził swój jubileusz 25-lecia kapłaństwa, byłem wówczas wikariuszem i przygotowywałem jubileusz dla ks. Jubilata. W 2008 roku obchodziłem z kolei swój jubileusz 25-lecia kapłaństwa i wtedy ks. Rajchel przyszedł do mnie, napisał mi piękne słowa podziękowania za tamto przygotowanie. Po tylu latach pamiętał w szczególności dobro doświadczone. Byłem też świadkiem jego rozmowy telefonicznej z Panią Ireną, z którą współpracował, a która wspierała go w prowadzeniu radia. Gdy zachorowała połączyłem ją telefonicznie z ks. Rajchlem, z jaką wdzięcznością skierował do niej słowo pokrzepienia, z jaką miłością starał się ją podnieść na duchu w jej chorobie, chociaż sam już wtedy był bardzo chory.

Ta trzecia niedziela Adwentu to dzień naszej wdzięczności Bogu za osobę ks. prałata Mariana Rajchla, za 60 lat kapłańskiej posługi, za 45 lat posługi w Jarosławiu, ale także w wymiarze wiele szerszym, bo nie ograniczał się do parafii, znany był w całym mieście i nie tylko. To dzień naszej wdzięczności za dobro które żyje w wielu sercach... I tak dzisiaj uroczystie obchodzimy 60-lecie kapłaństwa i imieniny, a promocja książki: Wystarczyła mu sutanna uboga, staje się zewnętrzną okazją do tego dziękczynienia...

Dziękujemy! Niech mi wolno będzie podziękować tym wszystkim, którzy podjęli się trudu przygotowania publikacji. Uczynili to z wielką radością i wdzięcznością w sercu wobec kapłana, któremu tak wiele zawdzięczają.

**W pierwszą rocznicę śmierci
12.01.2022 r.**

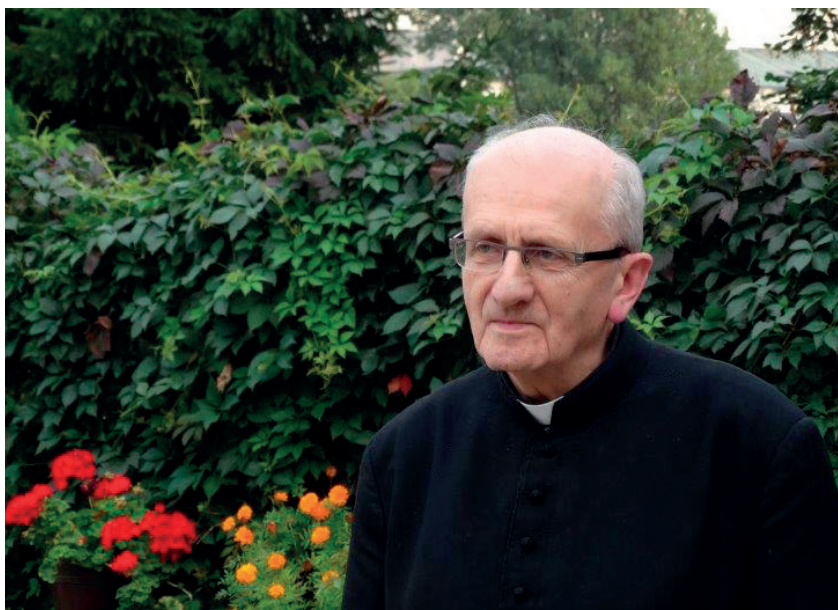
Rok temu odszedł do Pana ks. prałat Marian Rajchel... Odszedł w 84 roku życia i 60 roku kapłaństwa. Ksiądz Marian Rajchel to wyjątkowa postać zwłaszcza dla jarosławian, tutaj duszpasterzował najdłużej, bo 45 lat. Poprzez swoją ofiarną i wieloletnią pracę kapłańską zyskał tu szacunek i zaufanie mieszkańców. Przez wszystkie te lata wywierał bardzo znaczący wpływ na życie duchowe ale też kulturalne nie tylko parafii, którą tworzył od fundamentów, ale całego naszego miasta, a nawet diecezji. Całe jego kapłańskie życie to realizacja powołania poprzez służbę Bogu i służbę drugiemu człowiekowi.

W pierwszą rocznicę odejścia ks. Rajchla chcemy szczególnie podziękować Panu Bogu za to, że był on dla wiernych kapłanem o wielkim i niekwestionowanym autorytecie duchowym i moralnym. Przychodzili do niego ludzie z różnymi problemami, aby szukać u niego światła do ich rozwiązania, aby znaleźć pomoc w sytuacjach kryzysowych. Korzystali z jego posługi w konfesjonale zagubieni życiowo, z tej posługi korzystali także najbardziej oddaleni od Boga. Tacy ludzie jeśli decydują się na spowiedź to szukają kapłana, który ich cierpliwie wysłucha, wskaże nowe drogi, pocieszy, podniesie na duchu, zachęci do wysiłku i pracy nad sobą. I w księdzu Raj-

chlu znajdowali takiego powiernika dusz, on miał dla nich zawsze słowo pokrzepienia i umocnienia w wierze. Polecali się też jego wstawienniczej modlitwie, a często ta modlitwa okazywała się skuteczna, co sprawiało, że autorytet jego wzrastał.

Z kapłańskiego autorytetu ks. Mariana czerpali też kapłani, aby znaleźć u niego natchnienie do służby Bożej, do pokonywania trudności, z jakimi się musieli uporać w realizacji swojego powołania i misji. Swoją postawą dawał jasne wskazówki, jak być dobrym kapłanem. Od umiłowania kapłaństwa nic nie mogło go odłączyć. W jego sercu pozostawała zawsze wierna służba Bogu i ludziom. I żył w tym przekonaniu przez całe swoje kapłańskie życie. Dzisiaj rozmawiając z ojcem dominikaninem, który go znał od wielu lat, wspomnieliśmy rocznicę śmierci ks. Mariana. Spontanicznie zaświadczył: Ks. Rajchel to święty ksiądz.

Ks. Marian Rajchel stał się także wielkim autorytetem dla kapłanów, pełniących misję egzorcysty. Tę misję otrzymał od ks. abp Józefa Michalika, naszego Metropolity i podejmował ją z wielkim oddaniem i poświęceniem. Kalendarz miał zawsze wypełniony na kilka tygodni do przodu. Pomagał ludziom w rozeznawaniu opętania i zniewolenia przez złe duchy, następnie odmawiał modlitwy i formuły egzorcyzmów, spowiadał i towarzyszył duchowo osobom opętanym i takim, które miały za sobą uwolnienie od wpływów złego ducha. Praca duchowa z takimi osobami ma bardzo specyficzny charakter i musi opierać się na fundamentach zdrowej duchowości. Ze względu na trudną i wrażliwą posługę ewangeliczną, dotyczącą głębi ludzkiej duszy, jej zranień, zniewoleń, potrzeba rozeznawania duchowego i walki duchowej, kapłani posługujący jako egzorcyci potrzebują światła w tym zakresie. Ks. Rajchel dzieląc się swoimi bogatymi doświadczeniami i spostrzeżeniami na spotkaniach ogólnopolskich był dla nich wsparciem. Często głosił konferencje, związane z tą posługą, wskazywał jak rozpoznać opętanie? A był po studiach specjalistycznych z psychologii, co ułatwiało mu rozeznawanie i realizację tej niełatwej posługi. Na tematy związane z podejmowaniem

egzorcyzmów odbywał także wiele spotkań z ludźmi świeckimi, także w naszej kolegiacie, gdy głosił rekolacje dla młodzieży uczącej się w szkołach średnich, na terenie naszej parafii. W Internecie można znaleźć wiele relacji z takich spotkań. Stają się one świadectwem potwierdzającym to słowo, które mówię.

W dzisiejszym świecie zauważamy atak na ludzi, którzy cieszą się autorytetem, widzimy jak niszczone są wszelkie autorytety. A potrzebują ich ludzie młodzi, także dorośli. Potrzebujemy wszyscy takich osób bądź instytucji, którym się w jakiś sposób zawierza, które stanowią rękojmię prawomocności, i których autorytet wynika z tego, że reprezentują pewien zestaw wartości niepodważalnych, wzorcowych. Takim autorytetem był śp. ks. Marian Rajchel.

Dziękujemy Bogu, za ks. Mariana Rajchła, za dobro które stało się naszym udziałem i tylu innych przez jego posługę. Dziękujemy, że w jego osobie Bóg dał nam autorytet dla naszej wiary i duchowości.

Pielęgnowmy też pamięć o naszym duszpasterzu, niech jego autorytet trwa i pomaga nam wszystkim odnajdywać się na ścieżkach wyznaczonych przez Chrystusa.

Modlimy się, aby pozostawał nadal tym autorytetem, aby z Domu Ojca wspierał nas pielgrzymów, byśmy pozostając wierni Bogu, krzyżowi, Ewangelii stawali się dla siebie nawzajem autorytetami, a także dla naszych dzieci i młodzieży.

Ks. Marian Bocho

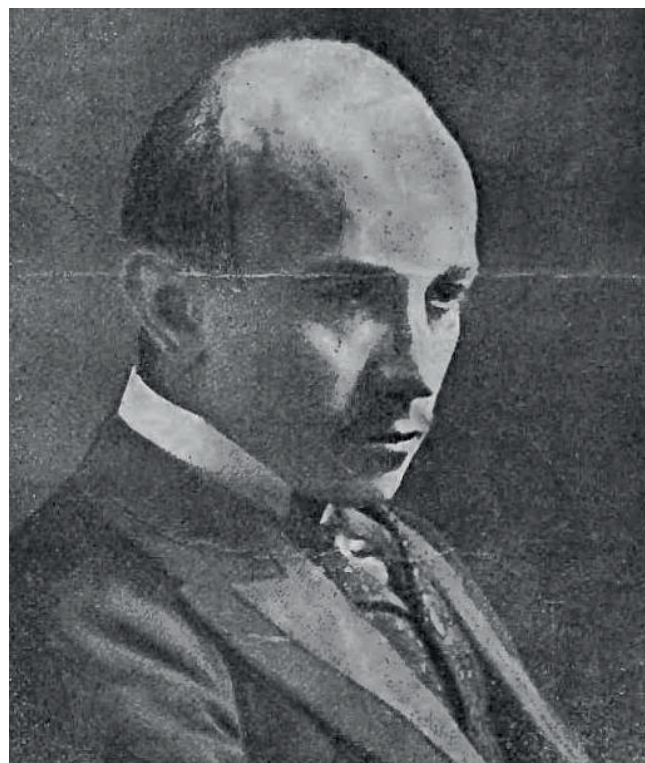
WYDOBYTE ZE SKARBICA (8)

Tym razem wspomnienie o poecie Kornelu Makuszyńskim, urodził się 8 stycznia 1884 roku w Stryju, zmarł 31 lipca 1953 roku w Zakopanem. Prozaik, poeta, felietonista, krytyk teatralny i publicysta, członek Polskiej Akademii Literatury, przed drugą wojną światową jeden z najpoczytniejszych pisarzy, autor cyklu książek dla dzieci oraz dla młodzieży. Był jednym z najweselejszych i najbardziej optymistycznych pisarzy dwudziestolecia międzywojennego. Z jego książek emanował optymizm. Powiedziano o nim, że to pisarz od uśmiechu. Autor bajki „Koziołek Matołek” najbardziej kochany był przez dzieci, które świetnie rozumiał, co może dziwić tym bardziej, że nigdy nie miał własnych. Bohaterami powieści Makuszyńskiego są przeważnie młodzi ludzie, których świat nie zdążył jeszcze nauczyć zła, którzy rozczulają bezradnością i ufnością, cieszą się z drobiazgów, kochają i są kochani, bo nie sposób ich nie kochać. Otwierają zatwardziałe serca, które – nie zawsze ze swojej winy – zapomniały, co to miłość i szczęście.

Kazimierz Wierzyński dał piękne świadectwo o Makuszyńskim: „Są ludzie, którzy nie powinni umierać, którzy nie pasują do śmierci, o których trudno myśleć jak o zmarłych. Do takich należał Kornel Makuszyński”. [Kazimierz Wierzyński, „Szkice i portrety literackie”, Warszawa 1990].

A poeta w sutannie, ks. Jan Twardowski napisał: „Urzekał mnie humor autora, typu dickensowskiego, określanego jako „uśmiech przez łzy”. Makuszyński potrafił dostrzec dobro pod powłoką zła, piękno pod pozorną brzydotą, a prawdę tam, gdzie inni widzieli jedynie fałsz. Cechował go niezwykle serdeczny, pogodny stosunek do świata i ludzi, a bez troską wesołość łączył z sentymentalizmem i melancholią”. [Jan Twardowski, „Autobiografia. Myśli nie tylko o sobie. 1915–1959”, tom 1].

W moim notatniku znalazły się dwa wiersze Makuszyńskiego: „Pokój ludziom” i „Inwokacja”. W wierszu „Pokój ludziom” adorując Boże Dziecię, w modlitewnej prośbie wyraża pragnienie, przesłanie

Autorstwa Nieznanymy - "Nowości Ilustrowane": 14/1906 (<https://bc.bj.uj.edu.pl/publication/134112>), Domena publiczna, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=7506585>

ważne dla naszego pokolenia:

**Dzieciątko Boże, uczyni cud raz jeszcze
Większy, niż bitwa wygrana nad wrogiem,
Każ polskie serca w polskie ująć kleszcze,
Jedną oddychać Polską, jednym Bogiem.**

**Niech nas dwóch idzie po tej samej ścieżce,
A gdy się zetkną, niechaj wielki Boże!
Z oczu dobędą uśmiech a nie noże!
Spraw to Dzieciątko Nowonarodzone!**

**A my Ci za to przyniesiemy w podzięcie
To, co Cię złotym napelni uśmiechem:
Dwa polskie serca miłością złączone
I dwie złączone zgodą polskie ręce.**

**Patrzcie! O patrzcie! Betlejemska strzecha
Pełna jest słońca od naszych pacierzy,
O ludzie! Boże Dziecię się uśmiecha,
A Jego oczy mówią, że nam wierzy!**

Pełny uroku i modlitewnych uniesień, szlachetnych pragnień i zwrotów do Maryi – Najświętszej Panny jest wiersz „Inwokacja”, wyznaje w nim swoją miłość do Niej:

**Żem Ciebie wspomniał dziś, Najświętsza
Panno,
Będzie mi wszelka darowana wina**

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

I spokój gwiazdą mi rozbłyśnie ranna
Po nocy, która płacze i przeklina.
Może się łaską Twą na chleb zamieni
Me słowo, że nim nakarmić potrafię,
Albowiem cisi są błogosławieni...
Wszak tak, Najświętsza Panno na ryngrafie?
Naucz modlitwy serce moje młode,
Na głód wskazując pragnień, wspomnień
chłostę,
O jednym bowiem marzy w snów pogodę:
Oto chce szczerze być i chce być proste.
Albowiem człowiek, co na swym zegarze
Ujrzał, że młodość ginie mu zdradziecko,
Zaczyna marzyć, o czym ja dziś marzę:
Aby się znowu dobry stał, jak dziecko.
Spójrz w me serce, Najjaśniejsza Pani,
I choć przez chwilę usłysz, co w nim śpiewa,
A ujrysz wielką miłość w tej otchłani,
Co kocha ludzi, kamienie i drzewa.
O, jakże bardzo kochać chcę, jak bardzo,
Nie to, co w bisior stroi się i złoto,
Lecz to, czym nawet najnędzniejsi gardzą,
Co głodem żywie, poi się tęsknotą.
Chcę serce moje jako bochen chleba
Pokrajać dla tych, których głód uśmierca,
Ty zasię spraw to, o Panienko z nieba,

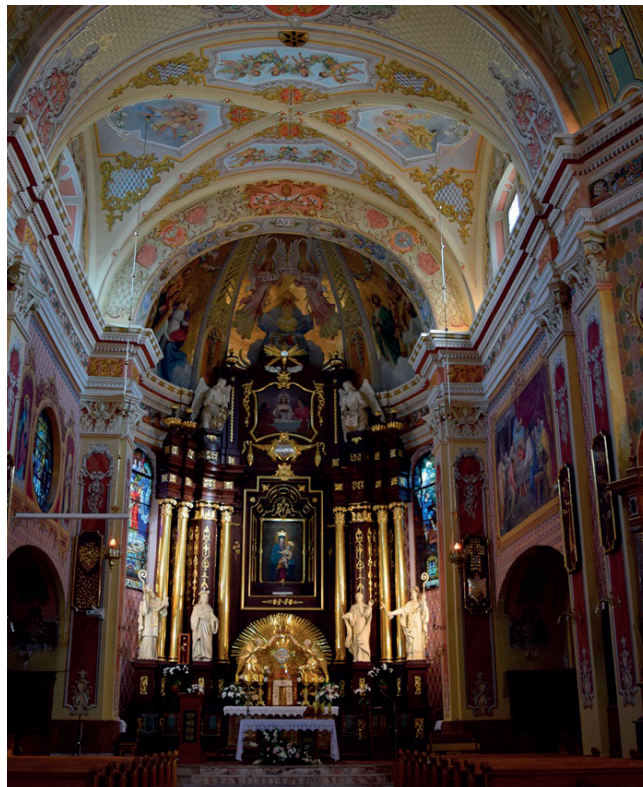
Aby dla wszystkich mi starczyło serca.
Przeto je ozdrow, położywszy ręce
I pobłogosław jak zoraną niwę,
A ja słów kłosa własną krwią poświęcę
I pójdę dzielić między nieszczęśliwe.
Bo chociaż lichy-m jest i nędzny człowiek,
Co nicość kryje blaskiem pióropusza,
Lecz gdy choć jedna padnie łza spod powiek
Szczerą i czystą - ożyje ma dusza.
Błogosławionaś, Panno święta, przecie
Wielkim eposom, co rozbłyśły cudem:
Błogosław dzisiaj lichemu poecie,
Co biedne słowa w rym zwołuje z trudem.
Ja Ci zaś za to już za dni niemało,
Zmieszany między pasterze i grajki,
Przyniosę książkę, jako gołąb białą,
Abyś Synowi z niej czytała bajki.

Drodzy Czytelnicy! Minęły Święta Bożego Narodzenia, minął też Nowy Rok, ale życzenia można składać każdego dnia. Toteż życzę Wam, aby raz jeszcze cud się zdarzył, i zwyciężyło pojednanie między nami, w naszych rodzinach i w naszym narodzie... Życzę aby „Inwokacja” stała się inspiracją do modlitwy i formacji serca, niech go wystarczy dla wszystkich...

Ks. Marian Bocho

PIELGRZYMKI DO MATKI BOŻEJ ŚNIEŻNEJ KRÓLOWEJ RODZIN W 2021 ROKU

1. 13.05. - W tym szczególnym dniu do Królowej Rodzin po raz 10 przybyli diabetycy - 80 osób. Mszy św. przewodniczył ks. prałat Jan Jagustyn z Pawłosiowa a kazanie wygłosił ks. Marek Szczepański.
2. 26.05. - Do kolegiaty przybyła liczna grupa pielgrzymów – o historii świątyni i obrazu Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin opowiedział Jerzy Czechowicz.
3. 30.05. - Prymicje księdza Michała Zalota naszego parafianina, w których brali udział kapłani z Wrocławia i wierni z różnych stron Polski.
4. 10.06. - Uroczystość nadania imienia Służebnicy Bożej Anny Jenke, Publicznemu Katolickiemu

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

- Liceum Ogólnokształcącemu pod przewodnictwem Metropolity Przemyskiego abp Adama Szala.
5. 12.06. - we wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny do kolegiaty przybyła 20-osobowa grupa, oddając Jej cześć, zawierając się Jej Sercu.
 6. 13.06. - Do Matki Bożej Królowej Rodzin przybyła grupa Młodzieży z RAM-u ze swoim moderatorem ks. Janem Mazurkiem. Uczestniczyła we Mszy św. na zakończenie pieśni: „Pomódl się Miriam, aby Twój Syn żył we mnie...” oddała siebie, formację oraz swoje rodziny Królowej Rodzin.
 7. 17.06. - Uroczysta Msza Święta z okazji 100-lecia obecności Sióstr Służebniczek w Jarosławiu pod przewodnictwem Metropolity Przemyskiego abp Adama Szala.
 8. 04.07. - Kazania na temat posługi misyjnej w Peru głosił O. Lucjan Szczepański OFM. Był to czas modlitwy w intencji misji przed Królową Rodzin.
 9. 18.07. - Uroczysta Msza Święta dziękczynna za nawiedzenie Matki Bożej Częstochowskiej w Jarosławiu i poświęcenie placu pod budowę nowego kościoła przy ulicy Hajnusa pod przewodnictwem Metropolity Przemyskiego abp Adama Szala wraz z bp Stanisławem Jamrozkiem, bp Krzysztofem Chudzio, bp Edwardem Białogłowskim
 10. 21.07. - Pielgrzymka uczestników rekolekcji oazowych OŻK III z diecezji Bielsko-Żywieckiej.
 11. 4.08. - do Matki Bożej Królowej Rodzin przybyli uczestnicy Oazy Rodzin I stopnia z Helusza. Mszy św. przewodniczył moderator ks. Zbigniew Malec, w koncelebrze ks. Artur Ochab oraz ks. Maciej Ruszel. Podczas Mszy św. u stóp Matki Bożej małżonkowie odnowili przysięgę małżeńską.
 12. 5.08. - Odpust ku czci Matki Bożej Śnieżnej jako pielgrzym przybył ks. bp Antoni Długosz z Częstochowy oraz wielu pielgrzymów z miasta a także z dalszych stron, m. in. z Tarnowa, z Łańcuta, z Rzeszowa.
 13. 12.08. - Pielgrzymka z parafii w Piekarach Śląskich i Dąbrówki Wielkiej wraz z księdzem Ireneuszem Pawlakiem.
 14. 14.08. - Matce Bożej kolegiackiej złożyli hołd pielgrzymi z Wąchocka. Grupie przewodniczył brat cysters Julian Koczwara.
 15. 24.08. - Uroczysta Msza Święta sprawowana przez księży Adama Smólskiego z Kaliningradu i Piotra Rackowskiego z Siedlec.
 16. 25.08. - Nawiedzenie Symboli Światowych Dni Młodzieży i pielgrzymka młodzieży z diecezji pod przewodnictwem biskupa Stanisława Jamrozka.
 17. 17.09. - W Dzień Sybiraka przybyli do Matki Bożej Królowej Rodzin Sybiracy Ziemi Jarosławskiej. Mszy św. przewodniczył ks. Jan Jagustyn a kazanie wygłosił ks. Marian Bocho.
 18. 17.09. - Pielgrzymka z Katowic pod przewodnictwem księdza Władysława Kolarza. „Zwiedzając tereny Polski wschodniej nie mogliśmy ominąć Jarosławia i nawiedzić tej pięknej świątyni.”
 19. 26.09. - Pielgrzymka studium animatora RAM-u z Diecezji Przemyskiej pod przewodnictwem księdza Jana Mazurka – moderatora.
 20. 1.10. - Pielgrzymka z parafii pw. Wszystkich Świętych w Gliwicach.
 21. 2.10. - Matce Bożej w kolegiackim wizerunku oddali siebie w akcie zawierzenia pielgrzymi z Wielkopolski.
 22. 3.10. - Kolejny raz ze swoimi moderatorami do Matki Bożej przybyła młodzież z RAM-mu.
 23. 9.10. - Odbyła się VI Archidiecezjalna Pielgrzymka Małżeństw. Mszy św. przewodniczył ks. dziekan Stanisław Woźniak a kazanie wygłosił ks. Marek Machała dyrektor duszpasterstwa rodzin.
 24. 17.10. - Do Matki Bożej w ramach dnia wspólnoty przybył Domowy Kościół z okręgu jarosławskiego, aby Matce Bożej Królowej Rodzin zawierzyć swoje rodziny oraz rodzinę oazową. Mszy przewodniczył ks. moderator Jacek Czerwonka.
 25. 13.12. - U stóp Matki Bożej Śnieżnej modlili się w 40-tą rocznicę stanu wojennego osoby represjonowane w tamtym czasie. Mszy św. przewodniczył ks. Andrzej Surowiec a kazanie wygłosił ks. Stanisław Czenczek.
 26. 26.12. - W święto Świętej Rodziny przed cudownym obrazem modlili się jubileaci przeżywający swoje jubileusze małżeńskie. Mszy św. przewodniczył i kazanie wygłosił ks. Henryk Pszona, proboszcz z Wygarek.

Opracował kl. Przemysław Olejarsz

**JAN PAWEŁ II I ANNA JENKE
- TO BOŻY LUDZIE
WIELKICH PRAGNIĘĆ**

**ŻYLI W JEDNYM CZASIE I BYLI BLISCY
IDEAŁAMI**

Pierwsze zetknięcie na UJ

Anna studentka Uniwersytetu Jagiellońskiego,
czynnie zaangażowana w Duszpasterstwo Akade-
mickie

Ks. Karol Wojtyła - Duszpasterz Akademicki UJ.
Łączyła ich:

- Szlachetność ducha i głęboka więź z Bogiem,
- Duchowa łączność na maryjnej drodze
- Gorliwość w pozyskiwaniu dusz dla Boga
- Wielka troska o młodzież, by doprowadzić ją do Chrystusa
- Dostrzeganie człowieka, znajdującego się w potrzebie moralnej i materialnej
- Miłość do Kościoła i Ojczyzny
- Pasja życiowa jaką był świat przyrody, który ich porywał do Bożego Architekta i Stwórcy Wszechświata
- Pragnienie świętości.

**Z WADOWIC I BŁAŻOWEJ
WPROST W RAMIONA MATKI**

Karol Wojtyła - Święty Jan Paweł II urodził się nad rzeką Skawą,
w Wadowicach koło Krakowa.

Anna Jenke - Sł. Boża, urodziła się rok później w mieście Błażowa,
nad rzeką Ryjak koło Rzeszowa.

On podczas wojny mieszkał w Krakowie, pracował ciężko w kamieniołomach.

Ona Harcerka, „dzieciom ulicy” rozdawała chleb, żeby przeżyli.

Ona studentka w Krakowie na Jagiellońskim, a On Duszpasterz tamtej młodzieży.

Deptali te same ścieżki, zmierzające „ ku szczytom. świętości”.

Potem na KUL-u - On profesorem.

Ona w Jarosławiu - młodzieży apostoł świecki.
Reżim Stalina - Obydwoje dają przykład dla wielu,
jak „żyć Bosko i szlachetnie” ...

W siedemdziesiątym szóstym roku Matka Najświętsza
wzięła Ją w swoje ramiona.
Dwa lata później Jego wzywa Stolica Piotrowa.
I tam zostaje.

Teraz Oboje są w ramionach Matki Niebieskiej,
Ona z Błażowej, a On z Wadowic.
Przez „okno Pana” nam błogosławią
i życzą byśmy nie ustawali w drodze na szczyty świętości,
*choćby nam trzeba własne serce podeptać ostami
i głogiem zaroste.*

Byli to Boży Ludzie Wielkich Pragnień.

*Józef Kaniowski
muzyk i kompozytor*

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

ONI DAROWALI NAM SWOJĄ OBECNOŚĆ

Przez gąszcz spraw istotnych
i mniej ważnych
wyłonili się nasi Bohaterowie ...
Boży Ludzie Wielkich Pragnień,
którzy jak niebieskie brylanty zajaśniały
ponad sto lat temu na polskiej ziemi
To Ks. Karol Wojtyła - Święty Jan Paweł II
i Anna Jenke - Służebnica Boża.

Obydwoje wpatrzeni w Niebo
twardo stąpali po polskiej ziemi
przeziąkniętej „krwią i blizną” -
A to Polska właśnie
którą kochali jak matkę.

Wysłuchani w szum lasów
i falujących zbóż
Zauroczeni majestatem gór
i głębią mórz - widzieli w tych cudach
Boga-Stwórcę
Kontemplowali Go
I dziękowali za Boże Piękno
stworzone dla człowieka.

Papież, z rodu Słowian - Jan Paweł II
Z miłości do Boga porывał ludzi
ku wyżynom Nieba
Porывał młodych dla Chrystusa

by uwierzyli w Jego miłość
i poszli za Nim.

Mocny mocą Bożą
jak huragan łamał przeszkody,
zdobywał serca ludzi całego świata
i przykuwał do swoich słów
wypowiadanych śmiało”
Otwórzcie drzwi Chrystusowi,
wszak szczelnie są zamknięte
przed Bogiem.

Anna Jenke - „Pedagog z charakterem” -
odważna w niesieniu Boga
w środowisko szkoły -
w czasach bezbożnego komunizmu.
Stała się ostoją moralną dla zagubionych
Przewodnikiem dla poszukujących
prawdy i miłości
Nauczyciel i Wychowawca -
bez kompromisu ze złem.

Nasi Bohaterowie - Boży Ludzie
pozostali żywi w pamięci i sercach
niezliczonych rzesz
Pozostali we wspomnieniach
i poezji.
Darowali nam swoją obecność.

s. Bernadeta Lipian

Z DZIENNICZKA I NOTATEK ANNY JENKE - CIERPIENIE

Umęczonego Jezusa należy szukać w naszym własnym krzyżu i cierpieniu. Cierpienie może być: przyjaacielem i lekarstwem, ale może być wrogiem i trucizną, zależnie od tego, jak my się ustosunkujemy (Rekolekcje 1939 r.)

Nie modliłam się, żeby Ich wszystkie cierpienia omijały, bo to niemożliwe, ale aby je umieli znośić z poddaniem się Woli Bożej (29 XII 1940 r.)

[Jezus] (...) nie musiał dla chwały Ojca aż tak cierpieć, jeżeli cierpiał coś nadto – to tylko dla nas (23 III 1941 r.)

Przypatrywałam się bliżej cierpieniu i poświęceniu. Ludzie wierzący łatwiej cierpią – bez wiary są jak biedne zwierzęta (6 IV 1942 r.)

Tak, cierpienia zbliżają do Boga (17 V 1942 r.)

(...) czy cierpienie będzie mnie omijać? Ta linia demarkacyjna jest może blisko, ale niech cierpię ja, takie mam przeczucie, że oczy i żołądek kiedyś mi dużo smutku sprawią, ale byleby Bóg był ze mną w cierpieniu... (20 VII 1943 r.)

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

*Chcemy tylko widzieć nie tyle to, co tracimy w cierpieniu, ale raczej to, co zyskujemy, do czego docho-
dzimy. Sens cierpienia i odczuwalnej „straty” nabiera
sensu. Dlatego tak dobrze widzieć poprzez Kalwarię
z Krzyżem – „miejsce Zmartwychwstania” (I sobota
marca 1969 r.)*

*W pokornej i radosnej modlitwie prosimy o Łaski
(...) dla wszystkich tych, (...) którzy jakoś stanęli na
drodze życia, których trudy, cierpienia i kłopoty są nam
znane (...) (I sobota kwietnia 1969 r.)*

*Matko Polskiej mowy, Matko Polskiego słowa,
Matko galilejskiej wody, (...) otwórz nam oczy na (...)
cierpienie (...) (I sobota maja 1969 r.)*

*Umiejmy dziękować, cierpieć i kochać - na milcząco
- w Ranie Serca Bożego (I sobota czerwca 1969 r.)*

*Czynnie współczuj w cierpieniu (I sobota czerwca
1969 r.)*

*W każdą sobotę - modlitwy, prace, radości, cierpie-
nia - wszystko oddajmy przez ręce Matki Bożej za rato-
wanie młodzieży, by dziewczęta i chłopcy stawali się
mocni w dobru, radośni, mężni, odnaleźli sens życia na
miarę dzisiejszych czasów (I sobota stycznia 1972 r.)*

*O Jezu, staję u stóp Twego Krzyża, abys mi dał zro-
zumieć jak potrzebne jest cierpienie, by stać się podob-
nym do Ciebie. <Wykonało się> - powiedział On sam
na Krzyżu. Wszystko jest spełnione w Nim - naszej Gło-
wie - lecz ma się spełnić jeszcze w nas, Jego członkach.
Jezus pragnie przedłużyć w nas swoją mękę i włączyć
nas w swoje zbawcze dzieło, abysmy byli współpracow-
nikami w dziele zbawienia dusz (I sobota marca 1972
r.)*

*(...) Spraw Panie, bym w każdym cierpieniu fizycz-
nym czy moralnym umiał rozpoznawać i przyjąć Twój
Krzyż, abym mógł uczestniczyć w Twojej Męce dla zba-
wienia dusz... (I sobota marca 1972 r.)*

*Módlmy się o duszpasterstwo wśród chorych, by
zrozumieli dostojeństwo choroby, samotności, starości,
cierpienia - i że mogą zbawiać świat w Chrystusie,
łącząc z Jego Ofiarą, z Jego Mszą swe trudne i radosne*

codzienne sprawy... (I sobota października 1972 r.)

*Gorliwością modlitwy obejmijmy wszystkich cho-
rych, przebywających w domach swoich, i tych, którzy
przeżywają wspólnie cierpienia fizyczne i psychiczne
w wielkim wymiarze sali operacyjnej, świata pielęgnia-
rek i salowych (I sobota lutego 1972 r.)*

*Módlmy się za chorych, samotnych, dręczonych, by
się wzmocnili Bogiem i by owe cierpienia ofiarowywali
za drugich (I sobota października 1973 r.)*

*Módlmy się o wytrwałość w dźwiganiu krzyża cho-
roby i cierpienia dla wielu naszych jarostawskich cho-
rych i staruszków (I sobota maja 1973 r.)*

*„(...) W porządku nadprzyrodzonym jesteśmy rów-
nież układem zamkniętym, ktoś musi cierpieć za sza-
leństwa drugiego, ktoś musi się modlić, aby nawrócić
się błądzący, przez czyjeś umartwienie przychodzi łaska
żału na grzesznika...” (Ks. Maliński). A jeśli tak, to
zauważymy sens naszego cierpienia, naszej modlitwy,
naszego umartwienia (I sobota września 1974 r.)*

Oprac. ks. Grzegorz Delmanowicz

MIĘDZYNARODOWA LEKCJA JĘZYKA ANGIELSKIEGO

W dniu 26. 11. 2021 r. uczniowie kl. 2a i 3a wzięli udział w lekcji on-line „Social media: Creativity vs Anxiety”, prowadzonej przez pana Dana Sheperda w ramach projektu Pearson & BBC Live Classes. Live Classes to międzynarodowy projekt, który powstał dzięki współpracy wydawnictwa Pearson oraz BBC.

W ramach projektu uczniowie z różnych krajów uczestniczą w zajęciach z języka angielskiego prowadzonych online przez native speakera. W trakcie zajęć uczniowie mają szansę na udoskonalenie umiejętności komunikacji w języku obcym. Poprzez kontakt z rówieśnikami z innych kręgów kulturowych, uczą się tolerancji i akceptacji dla różnorodności. Uczniowie, posługując się językiem angielskim, wykonywali ciekawe ćwiczenia i wyrażali swoje opinie na różne tematy.

Katarzyna Barabasz

KONCERT PATRIOTYCZNY I „ŚWIATŁO WOLNOŚCI”

W dniu 13. 12. 2021 r. społeczność Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu włączyła się w przebieg uroczystości związanych z 40. rocznicą wprowadzenia stanu wojennego, które zostały zorganizowane przez Stowarzyszenie Osób Represjonowanych w stanie wojennym – Oddział Wojewódzki w Jarosławiu, Region Ziemia Przemyska, NSZZ „Solidarność” oraz Burmistrza Miasta Jarosławia.

Uczniowie jarosławskiego „Katolika” przygotowali program słowno-muzyczny o tematyce patriotycznej, który odbył się w Kolegiacie Jarosławskiej o godz. 14.30. W koncercie udział wzięli: Estera Brzyska (3A), Milena Ciećko (2a), Zuzanna Dyjor (1a), Anna Gałasiewicz (3b), Joanna Gwóźdź (a), Krzysztof Kałamarz (3A), Natalia Kołcz (3A), Kornelia Kozicka (3A), Wojciech Kwaśniak (2a), Barbara Lewandowska (3a), Kinga Machaj (2a), Irmína Niemiec (1a), Sylwia Olejarska (3A), Radosław Socha (3b), Faustyna Szczepk (1a), Piotr Śródek (2a), Patrycja Winiarz (2a), Aleksandra Zając (3a).

O godz. 19.30 uczniowie Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu, mając na uwadze zainicjowaną kilka lat temu akcję Instytutu Pamięci Narodowej „Ofiarom stanu wojennego”, zapalili w oknach swoich domów i mieszkań „Światło Wolności”.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

Z życia Katolika

„ZAMIENIAM RANNE SPANIE NA OCZEKIWANIE”

KOLPORTAŻ KALENDARZA SZKOLNEGO

Spółeczność Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu uczestniczyła 17. 12. 2021 r. w roratach, które odbyły się w Kolegiacie jarosławskiej. Nauczyciele i uczniowie, biorący udział w szkolnej akcji „Adwentowy budzik”, udali się po zakończeniu Mszy św. do domu parafialnego, gdzie czekały na nich drożdżówki i gorące kakao.

Ewa Jankowska

W dniach od 17. 10. 2021 r. do 23. 01. 2022 r. ks. dr Grzegorz Delmanowicz – dyrektor jarosławskiego „Katolika” przybliżył w dziewięciu miejscach archidiecezji przemyskiej specyfikę Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu, a uczniowie tej szkoły rozprowadzali kalendarz na rok 2022.

Kolportaż szkolnego kalendarza obejmował następujące wspólnoty parafialne: Parafia Rzymskokatolicka *pw. Św. Michała Archanioła* w Surochowie – 17. 10. 2021 r., Parafia Rzymskokatolicka *pw. Św. Judy Tadeusza* w Krasnem – 24. 10. 2021 r., Parafia Rzymskokatolicka *pw. Bożego Ciała* przy Kolegiacie w Jarosławiu – 07. 11. 2021 r., 14. 11. 2021 r., Parafia Rzymskokatolicka *pw. Św. Michała Archanioła* w Zarzeczcu – 21. 11. 2021 r., Parafia Rzymskokatolicka *pw. Miłosierdzia Bożego i Matki Bożej Wspomożenia Wiernych* w Skołoszowie – 31. 11. 2021 r., Parafia Rzymskokatolicka *pw. św. Zofii i św. Szczepana* w Laszkach – 12. 12. 2021 r., Rektorat *św. Mikołaja i św. Stanisława Biskupów* – 19. 12. 2021 r., Parafia Rzymskokatolicka *św. Stanisława Biskupa* w Wólce Pełkińskiej – 16. 01. 2022 r., Parafia Rzymskokatolicka *pw. św. Walentego i Narodzenia NMP* w Wiązownicy – 23. 01. 2022 r. Środki zebrane w parafiach w ramach rozprowadzania szkolnego kalendarza pomagają naszemu liceum powiększać warsztat dydaktyczny, umożliwiając realizację różnych projektów oraz stanowią ogromną pomoc w pokrywaniu kosztów różnych, dodatkowych zajęć. Prowadzenie takich zbiórek jest podyktowane tym, że w naszym liceum nie ma czesnego. Jako szkoła publiczna utrzymujemy się z subwencji oświatowej oraz ze środków przekazywanych przez Parafię Rzymskokatolicką *pw. Bożego Ciała* przy Kolegiacie w Jarosławiu.

Ewa Jankowska

Z życia Katolika

SPOTKANIE PRZEDŚWIĄTECZNE I PODSUMOWANIE AKCJI „RAZEM NA ŚWIĘTA”

Pracownicy i uczniowie jarosławskiego „Katolika” wzięli udział 17. 12. 2021 r. w spotkaniu przedświątecznym. Spotkanie rozpoczęło się od prezentacji kolęd i pastorałek, które zostały przygotowane przez poszczególne klasy: „Jezusa Narodzonego” (2a), „Gdy się Chrystus rodzi” (3a), „Gore Gwiazda Jezusowi” (3b), „Przybieżeli do Betlejem” (3A). Następnie przedstawiciel uczniów odczytał fragment Ewangelii wg św. Łukasza o Bożym narodzeniu, a ks. prał. Marian Bocho – proboszcz Parafii pw. Bożego Ciała w Jarosławiu pobłogosławił opłatki oraz złożył całej społeczności szkolnej życzenia świąteczne. Spotkanie zakończyło się podsumowaniem adwentowej zbiórki artykułów spożywczych, środków chemicznych, produktów do higieny osobistej i kosmetyków pielęgnacyjnych, którą przeprowadziło Szkolne Koło Caritas w ramach w akcji Ministerstwa Edukacji i Nauki „Razem na święta”. Przygotowane przez nauczycieli i uczniów liceum paczki świąteczne zostały przekazane Pani mgr Justynie Balickiej, reprezentującej Zakład Pielęgnacyjno-Opiekuńczy, Dom Ulgi w Cierpieniu im. Jana Pawła II oraz Schronisko dla bezdomnych mężczyzn w Jarosławiu (ul. Sanowa 11, 37-500 Jarosław), która podziękowała społeczności szkolnej za „wrażliwą duszę i dobre serce pochyłające się nad potrzebującymi pomocy”. Po wspólnym kolędowaniu nauczyciele i uczniowie uczestniczyli w wigiliach klasowych.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

ELIMINACJE OKRĘGOWE XLVIII OLIMPIADY HISTORYCZNEJ

W dniu 15. 01. 2022 r. na Uniwersytecie Rzeszowskim odbyły się eliminacje okręgowe XLVIII Olimpiady Historycznej, w których uczestniczyło ponad 100 uczniów podkarpackich szkół. Publiczne Katolickie Liceum Ogólnokształcące im. Anny Jenke w Jarosławiu reprezentował Michał Solski (kl. 3b), pisząc wypracowanie poświęcone tematyce parlamentarzystwu. Warunkiem uczestnictwa w kolejnym etapie Olimpiady jest uzyskanie minimum dobrej oceny pracą pisemną. Osoby, które spełnią ten wymóg wezmą udział w egzaminie ustnym zaplanowanym na dzień 29. 01. 2022 r. Siedmiu najlepszych uczestników tych eliminacji będzie uczestniczyć w finale Olimpiady w Gdańsku. Olimpiada Historyczna jest jedną z najstarszych olimpiad przedmiotowych w Polsce. Jej finaliści i laureaci uzyskują zwolnienie z matury z historii oraz liczne preferencje podczas rekrutacji na studia.

Jarosław Dyrda

Z życia Katolika

BRĄZOWA TARCZA DLA JAROSŁAWSKIEGO „KATOLIKA”

Publiczne Katolickie Liceum Ogólnokształcące w Jarosławiu zostało pierwszy raz ujęte w przygotowanym przez Wydawnictwo „Perspektywy” Ogólnopolskim Rankingu Liceów i Techników na rok 2022. Zestawienie jest opracowywane na podstawie wyników egzaminów maturalnych i osiągnięć szkolnych w okresie trzech ostatnich lat funkcjonowania danej placówki. Wyniki pierwszego egzaminu maturalnego, który odbył się w jarosławskim „Katoliku” w maju 2021 r., a także osiągnięcia uczniów w konkursach i olimpiadach, zapewniły Publicznemu Katolickiemu Liceum Ogólnokształcącemu im. Anny Jenke w Jarosławiu „Brązową tarczę” i uzyskanie 33.98 punktów. Przywołane wyniki są tym bardziej imponujące, że odnoszą się w przypadku naszego liceum jedynie do roku szkolnego 2020/2021, a nie do trzech ostatnich lat, jak w przypadku innych szkół ponadpodstawowych. „Brązowa tarcza” to wynik ciężkiej pracy naszych zdolnych uczniów oraz profesjonalnej kadry pedagogicznej.

*Katarzyna Barabasz,
ks. Grzegorz Delmanowicz*

WYSTAWA HISTORYCZNA „ARCYBISKUP IGNACY TOKARCZUK. KOŚCIÓŁ, WŁADZA, OPÓR SPOŁECZNY”

W styczniu 2022 r. uczniowie jarosławskiego „Katolika” mogli dzięki ekspozycji „Arcybiskup Ignacy Tokarczuk. Kościół, władza, opór społeczny” pogłębić swoją wiedzę na temat „Niezlomnego Pasterza” archidiecezji przemyskiej. Wystawa została przygotowana w we współpracy z Instytutem Pamięi Narodowej – Oddział w Rzeszowie w ramach projektu „Z Anną Jenke poznajemy historię naszej Ojczyzny”.

Ekspozycja prezentuje dokumenty i fotografie obrazujące drogę życiową abp. Ignacego Tokarczuka od domu rodzinnego, poprzez okres studiów teologicznych we Lwowie, przyjęcie święceń kapłańskich, pracę duszpasterską na terenie przedwojennego województwa lwowskiego, Śląska i Warmii, następnie pracę naukową, aż po pasterską posługę Kościołowi przemyskiemu.

Na szczególną uwagę zasługują fotografie i dokumenty pochodzące z prywatnego archiwum abp. Ignacego Tokarczuka: świadectwo chrztu, fotografia rodzinna, świadectwo dojrzałości, książeczka legitymacyjna z Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, świadectwo święceń prezbiteratu wystawione w dniu 21. 06. 1942 r. przez abp. Eugeniusza Baziaka, obrazek prymicyjny, czy fotografia wykonana we Lwowie w 1944 r. Pięknym świadectwem posługi duszpasterskiej ks. Ignacego Tokarczuka są fotografie wykonane podczas jego pobytu na Warmii. Wystawę zamykają zdjęcia dokumentujące uroczysty ingres bp. Tokarczuka do katedry przemyskiej w dniu 06. 02. 1966 r.

Ważną część wystawy stanowią dokumenty i fotografie pochodzące z archiwum Instytutu Pamięi Narodowej, które ilustrują działania funkcjonariuszy IV Departamentu MSW. Wśród nich znajduje się meldunek informujący o treści kazania wygłoszonego 23. 09. 1974 r. w Rzeszowie-Drabiniance oraz sprawozdanie o konsekrowaniu dawnej cerkwi w Łodynie przekazanej Kościołowi katolickiemu. Ekspozycja ukazuje także fragmenty dwóch doku-

Z życia Katolika

mentów sporządzonych 15. 08. 1979 r. oraz w 1981 r., które noszą tytuł: „Kierunkowy plan działań polityczno-operacyjnych na wypadek odejścia kard. Wyszyńskiego z kierowniczych stanowisk w Kościele rzymskokatolickim w Polsce”. Towarzyszą im fragmenty dwóch wykazów „tajnych współpracowników i kontaktów polityczno-operacyjnych”, działających w otoczeniu bp. Ignacego Tokarczuka.

Dzięki wystawie społeczność Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu zapoznała się również z szeregiem fotografii kościołów i tymczasowych kaplic, które zbudowano bez zgody władz komunistycznych. Konsekwencje grożące za łamanie tych zakazów ukazuje wyrok wydany na jednego z księży, którzy zbudowali kościół bez wymaganej zgody.

Ponadto, ekspozycja prezentuje dokumenty –

w tym notatkę sporządzoną przez bp. Ignacego Tokarczuka, dotyczącą jego spotkań z ks. Jerzym Popiełuszką, który został zamordowany przez funkcjonariuszy SB 19. 10. 1984 r., oraz protest przeciwko tej zbrodni, wystosowany 16. 01. 1985 r. przez wiernych parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli.

Końcowe elementy wystawy ukazują fotografie wykonane w dniu 03. 05. 2006 r., kiedy prezydent RP Lech Kaczyński przyznał abp. Ignacemu Tokarczukowi najwyższe odznaczenie państwowe - Order Orła Białego jako wyraz uznania za postugę, odwagę i poświęcenie dla Kościoła i narodu polskiego.

Ekspozycję zamykają zdjęcia z uroczystości pogrzebowych.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

**KONKURSY PRZEDMIOTOWE,
W KTÓRYCH W PIERWSZYM
PÓŁROCZU ROKU SZKOLNEGO
2021/2022
WZIĘLI UCZNIOWIE
JAROSŁAWSKIEGO „KATOLIKA”**

Konkurs „H₂O”. Opiekun: mgr Justyna Kaciuba. Uczestnicy etapu szkolnego: 4 uczniów. Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

XXXVII Olimpiada Wiedzy Ekologicznej. Opiekun: mgr Justyna Kaciuba. Uczestnicy etapu szkolnego: 1 uczeń.

XIX Regionalny Konkurs Recytatorsko-Poetycki im. Jerzego Hordyńskiego. Opiekun: dr Karolina Mazur, mgr Beata Bałendo. Uczestnicy: 5 uczniów. Kategoria „Recytacja”: I miejsce – Natalia Kołcz (3a); III miejsce – Barbara Lewandowska (3a). Kategoria „Twórczość własna”: II miejsce – Alicja Bednarz (2a); II miejsce – Paulina Pankiewicz (3b).

XIII Jarosławskie Potyczki Ortograficzne. Opiekun: dr Karolina Mazur, mgr Beata Bałendo. Uczestnicy: 6 uczniów. Uczniowie liceum uzyskali w kategorii „Szkoła ponadpodstawowa” tytuł „II Jarosławskiego Wicemistrza Ortografii”.

Ogólnopolski Konkurs „Myślę, więc czytam – czytam, więc myślę”. Opiekun: dr Karolina Mazur. Uczestnicy: 10 uczniów. Wyróżnienia: Magdalena Korecka (3a), Magdalena Małka (3a), Barbara Lewandowska (3a).

XXVI Ogólnopolski Turniej Jednego Wiersza o Laur Plateranki. Opiekun: dr Karolina Mazur. Uczestnicy: 2 uczniów. Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

XXX Podkarpacki Konkurs Poezji Religijnej - Sędziszów Małopolski. Opiekun: dr Karolina Mazur. Uczestnicy: 2 uczniów. Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

Podkarpacki Konkurs Chemiczny im. Ignacego Łukasiewicza. Opiekun: mgr Marta Wajda-Kaciuba. Uczestnicy etapu szkolnego: 1 uczeń.

Olimpiada Wiedzy Chemicznej dla szkół ponadpodstawowych, organizowana przez Wydział Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Fundację Nauka i Wiedza. Opiekun: mgr Marta Wajda-Kaciuba.

ciuba. Uczestnicy etapu szkolnego: 1 uczeń.

Ogólnopolski Konkurs z Języka Angielskiego „English High Fliers”. Opiekun: mgr Katarzyna Barabasz. Uczestnicy: 13 uczniów. Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

XXI Podkarpacki Konkurs Matematyczny im. Franciszka Leji. Opiekun: mgr Albina Biedroń, mgr Justyna Litwin. Uczestnicy: 12 uczniów. Etap powiatowy: Piotr Pich (3A), Amelia Kruk (3a), Julia Wielgos (3a), Barbara Lewandowska (3a), Filip Szczepański (3a), Magdalena Korecka (3a), Wiktoria Dziura (3a).

Ogólnopolski Konkurs Poetycki „O Laur Zawodniański” dla młodzieży szkół średnich. Opiekun: mgr Beata Bałendo. Uczestnicy: 1 uczeń. Tytuł laureata – Paulina Pankiewicz (3a).

V Podkarpacki Konkurs Wiedzy o Bezpieczeństwie. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda. Uczestnicy: 5 uczniów. Uczestnicy finału: Alicja Czechera (3A), Natalia Kołcz (3A), Anna Gałasiewicz (3b), Radosław Socha (3b), Michał Solski (3a).

Ogólnopolska Olimpiada Przedmiotowa im. mjr. Marka Gajewskiego „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego” w latach 1531 – 1683. Od Oberdyna do Wiednia”. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda, Joanna Tomczyk. Uczestnicy etapu szkolnego: 9 uczniów. Uczestnicy etapu międzyszkolnego: Michał Nykiel (2a), Kornelia Kozicka (3A), Michał Solski (3b), Michał Pieniecki (2a), Estera Brzyska (3A), Patrycja Winiarz (2a), Michał Podpinka (2a), Olivia Maga (2a). Uczestnicy etapu okręgowego: Michał Solski (3b).

Olimpiada Wiedzy o Prawie i Wymiarze Sprawiedliwości. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda. Uczestnicy etapu szkolnego: 2 uczniów. Uczestnicy etapu okręgowego: Radosław Socha (3b), Dominika Tomczyk (3b). Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Prawie. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda. Uczestnicy etapu szkolnego: 7 uczniów. Uczestnicy etapu okręgowego: Natalia Kołcz (3A), Kornelia Kozicka (3A), Estera Brzyska (3A).

LXIII Olimpiada Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda. Uczestnicy etapu szkolnego: 7 uczniów.

VI Podkarpacki Konkurs Wiedzy o Bezpieczeństwie. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda. Uczestnicy: 3 uczniów.

Z życia Katolika

XLVIII Olimpiada Historyczna. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda. Uczestnicy etapu szkolnego: 1 uczeń. Uczestnicy etapu okręgowego: Michał Solski (3b). Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

Olimpiada Wiedzy o III RP. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda. Uczestnicy etapu szkolnego: 1 uczeń. Uczestnicy II etapu: Michał Solski (3b).

Olimpiada Wiedzy o Rodzinie. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda, Aneta Hudycz. Uczestnicy: 2 uczniów.

Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Unii Europejskiej. Opiekun: mgr Jarosław Dyrda, Joanna Tomczyk. Uczestnicy: 7 uczniów.

XXXVII Konkurs Matematyczny im. Prof. J. Marszała. Opiekun: mgr Albina Biedroń, mgr Justyna Litwin. Uczestnicy etapu szkolnego: 11 uczniów. Uczestnicy etapu wojewódzkiego: Piotr Pich (3A), Amelia Kruk (3a), Magdalena Korecka (3a), Aleksandra Zajac (3a), Filip Szczepański (3a).

Olimpiada o Diamentowy indeks AGH. Opiekun: mgr Albina Biedroń. Uczestnicy etapu szkolnego: 1 uczeń. Uczestnicy II etapu: Piotr Pich (3A).

Olimpiada matematyczna. Opiekun: Albina Biedroń. Etap I: Piotr Pich (3A). Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

VIII Edycja Ogólnopolskiej Olimpiady z Biologii. Opiekun: mgr Justyna Kaciuba. Uczestnicy etapu szkolnego: 4 uczniów.

Ogólnopolski Konkurs Chemiczny „Alchemik”. Uczestnicy etapu I: Jakub Czechowicz (3a).

XXXII Olimpiada Teologii Katolickiej Płock 2022. Opiekun: ks. dr Grzegorz Delmanowicz, ks. mgr Michał Mazur. Uczestnicy etapu szkolnego: 82 uczniów. Uczestnicy etapu II: Michał Markowicz (3a), Magdalena Korecka (3a), Wojciech Kwaśniak (2a).

XX Olimpiada Znajomości Afryki. Opiekun: ks. dr Grzegorz Delmanowicz. Uczestnicy etapu I: 2 uczniów. Liceum oczekuje na ogłoszenie wyników.

Olimpiada Wiedzy o Prawach Człowieka w Świecie Współczesnym. Opiekun: mgr Joanna Tomczyk. Uczestnicy etapu szkolnego: 5 uczniów. Uczestnicy II etapu: Maga Oliwia (2a).

XXXVIII Olimpiada Wiedzy Ekologicznej. Opiekun: mgr Monika Szajner. Uczestnicy etapu szkolnego: 6 uczniów.

*Karolina Mazur,
ks. Grzegorz Delmanowicz*

KONKURS ŚWIĄTECZNEJ PIOSENKI ANGLÓJĘZCZNEJ „CHRISTMAS MELODIES”

Konkurs Świątecznej Piosenki Anglojęzycznej „Christmas melodies” został przygotowany przez nauczycieli języka angielskiego: mgr Katarzynę Barabasz, mgr Roksanę Zajac, mgr Katarzynę Danyluk-Jabłońską. Wzięli w nim udział uczniowie klas ósmych powiatu jarosławskiego i przeworskiego, a także uczniowie Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu. W kategorii „Uczniowie klas ósmych” I miejsce zajęła Wiktoria Wojas ze Szkoły Podstawowej nr 2 im. Hugona Kołłątaja w Przeworsku. II miejsce zostało przyznane Zuzannie Trelka ze Szkoły Podstawowej im. Św. Brata Alberta w Żurawiczkach. III miejsce uzyskała Nikola Dryś ze Szkoły Podstawowej nr 10 w Jarosławiu. W kategorii „Uczniowie PKLO w Jarosławiu” wyróżnienie przyznano Małgorzacie Maziarka (3a). Rozdanie nagród miało miejsce w dniu 20. 01. 2022 r.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

**„SPRAW NIECH OJCZYŻNA
STANIE SIĘ NAM NIEBEM,
POTEŻNA BOGIEM
I BOGATA CHLEBEM”**

Czterdzieści lat temu, 20 września 1981 r. w kolegiacie pw. Bożego Ciała poświęcony został przez ks. bp Tadeusza Błaszkiwicza pierwszy sztandar Oddziału NSZZ „Solidarność” w Jarosławiu. Kontynuując to wielkie dzieło „Solidarności” i założycieli Związku 24 października 2021 r. nastąpiło poświęcenie nowego sztandaru Oddziału Zarządu Regionu Ziemia Przemyska NSZZ „Solidarność” w Jarosławiu, który jest repliką sztandaru z 1981 roku. Poświęcenia dokonał ks. abp Józef Michalik podczas uroczystej Mszy Świętej w Kolegiacie Jarosławskiej, parafia pw. Bożego Ciała w Jarosławiu. Nowy sztandar ma służyć nam i naszym następcom dla których wartości i ideały są priorytetem, a noszenie sztandaru jest dumą. Sztandar poświęcony został przy udziale pocztów sztandarowych: Regionu Ziemia Przemyska NSZZ „Solidarność”, Oddziału Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” w Lubaczowie i sztandaru z 1981 r. Oddziału Zarządu Regionu Ziemia Przemyska NSZZ „Solidarność” w Jarosławiu, licznych gości i członków NSZZ „Solidarność”.

Podczas okolicznościowej homilii arcybiskup Józef Michalik w nawiązaniu do odczytanej Ewangelii opowiadającej o uzdrowieniu niewidomego zauważył, że wydarzenie to jest przesłaniem pełnym otuchy i nadziei dla nas, gdyż wskazuje warunki w których możemy rozwinąć nasz kontakt z Bogiem i doświadczać Jego interwencji i pomocy. *Niewidomy korzystając z okazji, że Jezus jest blisko woła i to z uporem, woła nie ustępuje, wprost krzyczy. Chce do Jezusa się dostać, oto nadarzyła się okazja, Jezus jest blisko i nie można jej stracić. Dlatego woła i dzięki apostołom zostaje dopuszczony do Jezusa. Pan Jezus cały czas widział go i przyszedł mu z pomocą. Czego chcesz –*

pyta Jezus – abym przejrzał – odpowiada niewidomy. I usłyszał odpowiedź: idź wiara twoja cię uzdrowiła. To jest przesłanie dla każdego z nas żebyśmy mieli odwagę sięgnąć głębiej do korzeni, i skorzystali z tych możliwości, które mamy przez wiarę, żeby nasza wiara wzmacniała się i była mocna, żebyśmy wewnętrznie tak wołali, by Chrystus nas usłyszał. Często w sprawach wiary jesteśmy ślepcami, ale nie chcemy tego uznać. Żebyśmy umieli w tej naszej ślepcocie duchowej dojrzeć kogoś kto nam pomoże w sytuacjach okoliczności w których Chrystus zainterweniuje.

Kaznodzieja stwierdził, że ciągle mamy za mało wiary, nadziei, miłości, to są te cnoty, które Bóg w sercu człowieka składa i chce, żeby rozwinęły się w naszym sercu. *Trzeba żebyśmy mówili: Panie wierzę, ale przymnóż mi wiary, ufam Ci, ale umocnij tę ufność. Człowiek wiary ma się rozwijać całe życie i w niebie będziemy się rozwijać przez miłość, bo miłość jest relacją z Bogiem, wyjątkową, bo Bóg jest miło-*

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

ścią. My poznajemy Boga przez wiarę, która się przemienia w miłość i która realizuje się przez miłość, przez życzliwość, konkretny czyn miłości. Dlatego w dzisiejszej modlitwie prosimy: pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość, daj nam ukochać Twoje przykazania. Wiara, nadzieja i miłość sprawdzają się przez miłość bliźniego, przez życie i zachowanie Bożych przykazań. Niektórzy poprzestają na obrzędowości a nawet i z tego rezygnują. Przykazań Bożych nie można odłączyć wiary i od życia, bo będzie fałszywa, będzie nieprawdziwa.

Abp Michalik w nawiązaniu do poświęcenia sztandaru Solidarności, zaznaczył, że Solidarność to wielka cnota chrześcijańska. Pierwszym solidarnym z nami był Chrystus. Solidarność oznacza branie ciężaru drugiego człowieka, poczucie odpowiedzialności za bliźniego, za jego sprawy i niedogodności. Chrystus, Boży Syn przychodzi wziąć grzechy nasze na swoje ramiona, przychodzi wesprzeć nas, zbawić i odrodzić. On chce być z nami dzisiaj. Niejednokrotnie panuje taka psychoza ciężaru i lęku. Rodzice starają się ulżyć dzieciom w trudzie, więc za niego zrobią wszystko. Nie! Ty pomóż mu przetrwać trudności, weź trud ale razem z nim. Ucz to dziecko zachowania się w trudnościach, ucz prostych podstawowych spraw. Trzeba razem ciężar dźwigać tak jak Cyrenejczyk z Chrystusem, dźwiga krzyż, w ten sposób pomaga i razem dokonuje się dzieło Boga i człowieka. To jest ta głębia Solidarności, którą trzeba odkrywać dzisiaj.

Senior Archidiecezji Przemyskiej mówił, że Solidarność to konkret miłości, życzliwa pomoc drugiemu człowiekowi i to jest chrześcijaństwo. Dziś potrzeba ludzi, którzy będą odważni i solidarni z prześladowanymi z atakowanymi za wiarę a jak widzimy jest coraz więcej nienawiści. Zaatakowali w Zielonej Górze krzyże, atakują księży, ksiądz pobity w Szczecinie znajduje się szpitalu. Musimy mieć odwagę płynąć pod prąd współczesnych błędów i to jest wielkie zadanie!

Kaznodzieja wspominał także o ofiarach Solidarności, o błogosławionym księdzu Jerzym Popiełuszce. To zabójstwo księdza Popiełuszki nie było przypadkowe to zorganizowana akcja. Ale to nie tylko jeden ksiądz Popiełuszko, zginęło wielu innych ks. Niedziela i inni. Zauważył także, że dzisiaj próbuje się napędzać

tę nienawiść, żeby wyeliminować ludzi prawdy i oprzeć na kłamstwie dzisiejszy świat. Jednak wartość świata opartego na kłamstwie jest krótka ona musi upaść, prawdziwa wartość to odrodzenie moralne, wskazanie na piękno ofiary nawet z samego siebie.

Kaznodzieja zakończył wezwaniem, aby wychowywać do ofiary, do opanowania siebie, bo egoizm mój będzie w konflikcie z egoizmem drugiego człowieka i będziemy musieli walczyć ze sobą. Kto mocniejszy ten zwycięży, ale wówczas dojdzie do rozlewu krwi. A chodzi, żebyśmy się wzajemnie miłowali. W rodzinach naszych i w wychowaniu musimy patrzeć na wartość trudu, który pochodzi z wiary, z przekonania, że w tym zmaganiu się ze samym sobą, ze światem, ze złem nie jesteśmy sami. Miłość to jest cecha, którą warto promować i której warto bronić i którą trzeba przekazywać wszystkim, w przekonaniu że jest to nasza droga do zbawienia.

Józef Hawro

DZIEŃ PAMIĘCI OFIAR STANU WOJENNEGO

13 grudnia to dzień trudnych wspomnień, ale koniecznych. To już 40 lat minęło od wypowiedzenia wojny Narodowi przez rządzących w Polsce komunistów. Wprowadzenie stanu wojennego miało stłamsić cały naród, pozbawić go ducha walki, podzielić i zasiać nienawiść. Miał na celu utrzymanie władzy w rękach komunistów, którzy byli gwarantem systemu totalitarnego w Polsce. Zdelegizowano rok wcześniej utworzoną „Solidarność”, czym zgaszono entuzjazm do tworzenia nowej Polski, budowania nowych relacji. To jednak nie była klęska, ale wybuch jeszcze większego zaangażowania i ludzkiej solidarności. Nienawiści i sile przeciwstawiono się miłością i jeszcze większą pomocą międzyludzką. Uroczystości, które są organizowane to nie świętowanie stanu wojennego, ale przypominanie o ofiarach i uczczenie ich pamięci. To również lekcja historii, z której należy czerpać naukę i traktować jako przestrożę. Dlatego naszym obowiązkiem jest przypominać o niej i organizować te uroczystości.

W 40 rocznicę stanu wojennego w naszej kolegiacie modliliśmy się za jego ofiary a także za Ojczyznę. We Mszy św. wzięli udział osoby represjonowane, przedstawiciele Solidarności na czele z Szymonem Wawrzyszko, przewodniczącym Regionu Ziemi Przemyskiej. Organizatorem było Stowarzyszenie Osób Represjonowanych w Stanie Wojennym Oddział w Jarosławiu. Mszy św. przewodniczył ks. archidiecezjalny Andrzej Surowiec a kazanie wygłosił ks. prałat Stanisław Czenczek z Przemysła. Wprowadzeniem do wspólnej modlitwy w wykonaniu młodzieży Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego był słowno-muzyczny program patriotyczny.

W homilii Kaznodzieja zatrzymał się nad przeżywanym w Liturgii Kościoła czasem radosnego

oczekiwania na przyjście Jezusa i powiedział: *wspominając historyczne przyjście Jezusa w Betlejem przed przeszło dwoma tysiącami lat oczekujemy również na drugie przyjście Jezusa w dzień ostateczny, a zwłaszcza przeżywamy obecność Jezusa w każdej Eucharystii, w każdej Mszy świętej słuchając Jego słowa i karmiąc się Jego Ciałem w Komunii świętej. Słyszeliśmy w psalmie: „Naucz mnie Panie chodzić Twoimi ścieżkami, prowadź mnie w prawdzie, w Tobie mam nadzieję”. Każdy z nas pragnie chodzić w prawdzie mieć nadzieję w Panu Bogu. Od 1055 lat jesteśmy narodem chrześcijańskim. Chrzest Mieszka zapoczątkował naszą wspólnotę narodową przez dziesięć wieków wiara kształtowała nasze obyczaje nigdy nie zgodziliśmy się żyć w niewoli.*

Ks. Czenczek wspominając 40 rocznicę ogłoszenia stanu wojennego zauważył, że *pragniemy uczcić tych którzy nie pogodzili się z przemocą, niesprawiedliwością i zniewoleniem, który ówczesna władza komu-*

Wydarzenia – grudzień 2021

nistyczna więzła, mordowała i wyrzucała z kraju. Ks. Prałat stan wojenny nazwał wojną władzy komunistycznej z narodem. Wskazał też na powody jakimi kierowali się rządzący: *władza komunistyczna nie mogła się pogodzić z istnieniem wolnych niezależnych związków zawodowych Solidarność. Skutkiem tego było zniesienie Związku Zawodowego Solidarność, internowanie działaczy Solidarność (ok. 1000 osób). Opisał na czym polegał dramat tamtych dni: W tym czasie nie działały telefony, nie wydawano gazet i czasopism, nie wolno było się przemieszczać z jednej miejscowości do drugiej, obowiązywała godzina milicyjna, (od 23:00 do 6:00), nie wolno by było wychodzić z domu. Zostały zamknięte granice państwa i lotniska cywilne, wprowadzono zakaz wyjazdów zagranicznych, wprowadzono cenzurę na korespondencję, wszystkie listy były otwierane i cenzurowane. 12 osób zostało skazanych przez sądy wojskowe i powszechne prawie 2500 osób zmuszono do wyjazdu za granicę, 1000 osób zostało zwolnionych z pracy. Rozbite rodziny, setki dzieci osób internowanych i skazanych trafiły do sierocińców, w wyniku represji zostało zamordowanych, ostatnie dane w IPN mówią o 122 osobach. W dniu wprowadzenia stanu wojennego w działaniach na terenie Polski wzięło udział 70 tysięcy żołnierzy, na ulicach miast pojawiło się 1400 czołgów, 2000 pojazdów opancerzonych i ponad 9000 samochodów tak zwanych operacyjnych. Stan wojenny oficjalnie został zniesiony 22 Lipca 1983 roku a właściwie represje trwały do roku 1989.*

Kaznodzieja zwrócił również uwagę, że wspominaemy dzisiaj wszystkich, którzy ucierpieli w stanie wojennym, gdyż ich ofiara dała nam wolność. Ks. Stanisław Czenczek wspominał także o szczególnej pomocy dla uwięzionych i ich rodzin jaką niósł Kościół katolicki: biskupi i kapłani, którzy odwiedzali obozy internowanych, odprawiali Msze święte, dostarczali żywność, lekarstwa i odzież. Przywołał osobiste odwiedziny internowanych, których w tym czasie spowiadał, odprawiał dla nich Mszę św. i przewoził listy do rodzin, których nie mogli wysyłać oficjalnie pocztą. 10 stycznia 1982 roku odwiedził z ks. bpem Tadeuszem Błaszkiewiczem internowanych w Uhercach i do dzisiaj – jak mówił – brzmi w moich uszach śpiewany przez nich na korytarzu więziennym w Uhercach Hymn Solidarności:

solidarny jest nasz ten dzień a jutro jest nieznanne, bo lepiej byśmy stojąc umierali niż na kolanach mamy żyć”. Śpiewali także inną pieśń: „O Boże skrusz ten miecz co siecze kraj, do wolnej Polski nam powrócić daj, by stał się źródłem nowej siły, nasz dom nasz kraj”.

Kończąc swoje wystąpienie Kaznodzieja odniósł się do obecnej sytuacji mówiąc: *dzisiaj toczy się wojna kulturowa wymierzona w Kościół, w chrześcijaństwo, w tradycję i wiarę. Chce się zmienić duszę, zwłaszcza ludzi młodych. I wezwał słuchaczy: Bądźmy odważni, nie ulegajmy nowym ideologiom promującym życie bez Boga, tak na luzie. Ważne jest świadectwo dawane w naszych rodzinach dzieciom, w szkole przez dobrych nauczycieli i wychowawców, którzy będą uczyć prawdziwej historii i prawdziwych zasad życia. Bądźmy dzisiaj solidarni w obronie naszej ojczyzny, naszych granic, zwłaszcza naszej wiary i tradycji. Bądźmy życzliwi dla wszystkich.*

Przed 40-stu laty Polaków wspierały rzesze mieszkańców wolnego świata, w wigilię Bożego Narodzenia w 1981 roku prezydent Stanów Zjednoczonych Ronald Reagan i papież Jan Paweł II postawili w oknach zapalone świece i wezwali ludzi na całym świecie do zapalania świec na znak solidarności z Polską. Stąd i dzisiaj zapalmy o godzinie 19:30 na znak pamięci i solidarności z tymi, którzy oddali życie za naszą niepodległość świece w oknach naszych domów. Dziękując Bogu za tych ludzi, bohaterów tamtych dni, starajmy się żyć według Solidarności, czyli według miłości, według wiary w Boga i ludzi i to niech będzie owocem naszego dzisiejszego spotkania – zakończył Kaznodzieja.

Kl. Przemysław Olejarz

ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY U KRÓLOWEJ RODZIN

Tradycyjnie już w Niedzielę Świętej Rodziny, w naszej kolegiacie modliliśmy się w intencji Małżonków i Rodzin. Uroczystej Eucharystii przewodniczył i okolicznościową homilię wygłosił ks. Henryk Pszona – proboszcz parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Pełkiniach – Wygarkach. Po zakończonej Eucharystii miało miejsce indywidualne błogosławieństwo Rodzin.

Okolicznościową homilię wygłoszoną w kolegiacie ks. Pszona rozpoczął

od aktu czci dla Maryi: *Jakże piękna jesteś Maryjo, że wszystkie ludy i języki chwala Cię i wystawiają najpiękniejszymi strofami poezji i prozy, uderzeniami dłuta czy pędzla, a nade wszystko codziennym życiem.*

Przypomniał też słuchaczom, że Maryja była zapowiedziana już w Raju, a także przez proroków wieszczona, przez mędrców sławiona. *Pan Cię stworzył – powiedział zwracając się do Maryi – swe arcydzieło, Syn usprawiedliwił, a Duch Święty zamieszkał od poczęcia.* Tłumaczył, że Maryja jest arcydziełem w sensie natury: przez poczęcie Syna Bożego i Jego narodzenie, przez zaśnieście i wniebowzięcie. W sensie łaski – bo bez zmyślenia grzechu poczęta, od grzechu uchroniona, pełna łaski. Dlatego jest nazywana Nową Ewą - to, co straciła pierwsza w Raju, Maryja odzyskała przez wiarę i posłuszeństwo Bogu. Tamta stała się matką wszystkich według ciała, a Maryja Matką wszystkich zbawionych.

Ks. Pszona przywołał słowa św. Bernarda, wielkiego czciciela Najświętszej Panny, który głosił tajemnicę Maryi: *„Trzeba było, aby Stwórca ludzi, który miał się narodzić jako człowiek, wybrał spośród wszystkich niewiast, albo raczej utworzył, taką Matkę, jaka byłaby godna i Jemu miła... Nie znaleziono Jej przypadkiem, w ostatniej chwili, ale od wieków została wybrana, przewidziana i przygotowana przez Najwyższego, strzeżona przez aniołów, zapowiedziana przez patriarchów, obiecana przez proroków... Dlatego spośród wszystkich poruszeń duszy, spośród wszyst-*

kich uczuć i przeżyć, jedynie miłość rozjaśnia wszystko i pozwala Maryi - odpowiedzieć swemu Stwórcy wzajemnością, wprawdzie nie równą, ale podobną...”.

Kaznodzieja zauważył, że tytuł Królowa Rodzin jest uzasadniony, bo – jak mówił – *Syn Boży przyszedł na świat w rodzinie, a rodzinę Bóg powołał jako arcydzieło stworzenia. I w rodzinie Bóg dał nam Syna swego, na zbawienie świata. A Syn dał nam Matkę, na jego ocalenie. Rodzina jest imieniem wspólnym Najświętszej Rodziny z Nazaretu i każdej rodziny. Dlatego też rodzina nazaretańska jest pomysłem Ojca Niebieskiego. Do każdej zaprosił się na stałe Syn Boży wraz ze swoją Matką, jak do Kany Galilejskiej.*

Kaznodzieja odwołując się do Apokalipsy, wskazał, że szatan chce zniszczyć rodzinę, która jest odbiciem Trójcy Świętej. *W rodzinie mężczyznę i kobietę łączy miłość, której owocem jest nowy człowiek. I tej rodzinnej harmonii, która w Bogu ma początek, szatan najbardziej nienawidzi. Stąd tylko Maryja, która jest Matką Boga i naszą Matką, którą czcimy tu w kolegiacie jako Królową Rodzin, uratuje rodziny.*

Na zakończenie homilii ks. Proboszcz z Wygarek zachęcił do zawierzenia losów naszych rodzin Królowej Rodzin. I wskazał, czego oczekuje od nas Maryja: *Matko Boża – Królowo Rodzin – czekasz więc kiedy sztuczne girlandy i cięte wiązanki dla Ciebie, wymienimy na siebie.*

Kl. Marcin Pruchnicki

„DZIĘKUJĘ CI BOŻE”

Jak Ci dziękować - żeś mi dał tak wiele,
Iż jestem w życiu jak ów gość przygodny,
- Co zaproszony został na wesele
Niespodziewanie i nie odszedł głodny.

Duszą spokojną wstecz się nie oglądam
Za przeszłym życiem, które już nie wróci.
I w swej radości niczego nie żądam,
Tylko dziwuję się, że radość smuci.

Jesień ma złotą pogodą się głosi,
O pełnym ciszy, łagodnym wieczorze.
I rozczulone serce moje wznosi
Okrzyk zachwytu - „Dziękuję Ci Boże”.

(L. Staff)

Bracia i Siostry! Zgromadziliśmy się w ten ostatni wieczór Roku Pańskiego 2021, aby z głębi serca wyśpiewać Panu Bogu dziękczynienie za wszystkie dary i łaski, za Pańskie błogosławieństwo otrzymane w mijającym roku. Gdy rozważamy o otrzymanych dobrodziejstwach w wymiarze narodowym, parafialnym czy rodzinnym, osobistym to z serca wyrывa się okrzyk zachwytu, o którym pisał Leopold Staff: Dziękuję Ci Boże!

Dziękuję za beatyfikację kard. Stefana Wyszyńskiego i Matki Róży Czackiej! Beatyfikacja długo oczekiwana a przez pandemię jeszcze dłużej. Jan Paweł II nazwał kardynała Wyszyńskiego Prymasem Tysiąclecia. Nowi błogosławieni: kard. Stefan Wyszyński i matka Róża Czacka to błogosławieni i święci czasów trudnych. Bóg daje nam ich dzisiaj w tych czasach właśnie po to, byśmy nie tracili nadziei, żebyśmy mieli odwagę do zmagania się z rzeczywistością, w której przyszło nam żyć. Beatyfikacja kardynała ma dla nas dodatkowe znaczenie, na które się składa dwukrotna obecność Prymasa w naszej parafii: po uwolnieniu z więzienia w Komańczy w październiku 1956 r., i w lipcu 1971 roku na zakończenie Peregrinacji znaków jasnogórskich. I tu powiedział te słynne słowa: Ona zostaje by być z nami w naszej doli i niedoli...

Dziękuję Ci Boże! Za 50-lecie Nawiedzenia. Po

uroczystości w 1971 r. sługa Boża Anna Jenke zapisała: dziękuję za ożywienie wiary, za radość serc, które wróciły do Boga, za skarb wiary, który przenosimy pełni ufności w drugie Tysiąclecie naszej polskiej rzeczywistości. Z serc pełnych wdzięczności wyrывa się dziś hymn uwielbienia Boga w tajemnicy Trójcy Świętej, który dał nam Ciebie za Matkę. Dziękujemy Ci gorąco za Twoją wyjątkową obecność wśród nas i za niezliczone łaski za Twoim pośrednictwem otrzymane. Odtąd jesteśmy Twoją własnością... To nasze dziedzictwo!

Dziękuję Ci Boże! Za 100-lecie Urodzin sługi Bożej Anny Jenke, naszej parafianki, którą ks. Władysław Opaliński nazwał „perłą Jarosławia”! Radość, że tu w swoim mieście znalazła godne miejsce w Katolickim Liceum, któremu patronuje, gdzie ma swoją izbę pamięci. Swoją osobowością promieniuje nie tylko na młodzież ale i na nauczycieli. Obyśmy doczekali tej wielkiej chwili wyniesienia jej na ołtarze.

Wydarzenia – grudzień 2021

Dziękuję Ci Boże! Za prymicje naszego parafiana, ks. Michała Zalota, wyświęconego na kapłana w katedrze wrocławskiej. Piękna i podniosła uroczystość, tym większa, że były to prymicje po 25 latach. Trzeba nam modlić się o wytrwanie dla ks. Michała, tak pięknie rozpoczął posługę w archidiecezji wrocławskiej, teraz chodząc po kolędzie rozdaje obrazki Matki Bożej z naszej kolegiaty. I trzeba wzmocnić modlitwę o nowe powołanie kapłańskie z naszych rodzin.

Dziękuję Ci Boże! Za koncerty wykonane na większą chwałę Bożą i Matki Najświętszej. Pod sklepieniem naszej kolegiaty odbyło się 23 różnych koncertów. Gościliśmy artystów m.in. z Opery Lwowskiej, znanych solistów największych polskich sal koncertowych oraz profesorów i wykładowców prestiżowych uczelni muzycznych.

- Niedziela z muzyką w Kolegiacie Jarosławskiej – 7 koncertów;
- Dni muzyki organowej i kameralnej im. ks. W. Lewkowicza – 3 koncerty;
- Dni muzyki fortepianowej im. Marii Turzańskiej – 2 koncerty;
- Festiwal Pieśń naszych Korzeni – 3 koncerty;
- Węgrowski Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej – 1 koncert;
- oraz Msza F-dur autorstwa Księcia Poniatowskiego, koncerty kolędowe, koncert pasyjny, koncerty patriotyczne oraz prezentacje naszych organów dla pielgrzymów odwiedzających kolegiatę.

Dziękuję Ci Boże! Za nowe życie ofiarowane w sakramencie chrztu, które otrzymało 88 dzieci. Rodzice po ślubie 45, inne 43. W tym mijającym roku 117 parafian zostało wezwanych do wieczności, wśród nich ks. Marian Rajchel i ks. Władysław Prucnal, kapłani zasłużeni w wielu wymiarach dla naszej parafii, dla naszego miasta. Dziękuję za 36 par małżeńskich, które rozpoczęły sakramentalne życie. Za Ducha Świętego i Jego dary, które otrzymało 44 młodych parafian. Mimo ograniczeń w sakramencie pojednania i pokuty wielu ludzi otrzymywało na nową szatę łaski, doświadczając Bożego miłosierdzia. Wielokrotnie – ponad 120 tys. Jezus dawał siebie w Komunii św. a po raz pierwszy 75 dzieciom.

Dziękuję Ci Boże! Za wykonane prace przy polichromii, po latach możemy cieszyć się pełnym pięknem malowideł, nawy głównej, zostały odno-

wione i uzupełnione, wróciły do pierwotnego piękna. Ufam, że na długo pozostaną takie i będą zachwycać, więcej pomagać w modlitwie tutaj przybywających. Jeden parafianin powiedział: **ten kościół ma duszę**. I teraz widać to jeszcze bardziej. Dziękuję za wykonane prace w podziemiach, za prace renowacyjne kościoła Świętego Ducha, a także przy budowie kuchni dla dzieci i młodzieży. Dziękuję za plac pod nowy kościół, poświęcenie go i postawienie krzyża. Zostały uporządkowane dokumenty parafialnego archiwum, w którym znajduje się 14 tys. dokumentów.

Koszty wspomnianych prac:

- Polichromia – 330.000,00 zł
- Podziemia kolegiaty, roboty remontowe krypty: 167.000,00 zł; roboty remontowe Galerii Huttera – 382.000,00 zł, oraz sala muzealna – 52.000,00 zł, prace elektryczne 15.000,00 zł Razem daje nam to kwotę 616.000,00 zł
- Ogród różańcowy – dosadzenie krzewów, przygotowanie pod montaż stacji Drogi krzyżowej 12.000,00 zł
- Kuchnia, w tym ukończone 1 mieszkanie dla księdza, okna, częściowo drzwi – wykonanie wewnętrznych ścian, dach – 211.000,00 zł
- Odnowienie kościoła Ducha Świętego, elewacji zewnętrznej, osuszenie i izolacja fundamentów – 302.000,00 zł

Wydatki razem: **1.471.000,00 zł**

Otrzymane dotacje:

- Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

Wydarzenia – grudzień 2021

- na polichromię – 180.000,00 zł
- na podziemia – 250.000,00 zł
- na kościół Ducha Świętego 150.000,00 zł
- Wojewódzki Konserwator Zabytków:
 - na polichromię – 100.000,00 zł
 - na kościół Ducha 80.000,00 zł
 - na podziemia 40.000,00 zł
- Marszałek Województwa Podkarpackiego
 - na podziemia 40.000,00 zł
 - na polichromię 15.000,00 zł
- Starostwo Powiatowe w Jarosławiu na ogród 10.000,00 zł.
- Dotacje razem: **855.000,00 zł. Przychody: 586.000,00 zł.**
- Z ubiegłego roku – **28.000,00 zł.**
- Ofiary złożone w drugą niedzielę miesiąca oraz przekazane indywidualnie i na konto **162.000,00 zł.**
- Z racji czynszu i dzierżawy parafialnych gruntów: **78.000,00 zł.**
- Darowizny na Muzeum **81.000,00 zł.**
- **z pozostałych niedziel – 69.000,00 zł.**
- Na kuchnię: Fundacja Dobroczynności „Atlas” z Gdańska – 10.000,00 zł.; ze sprzedaży zniczy od Firmy Bispol 12.000,00 zł. Firma Herb z Sanoka 6.000,00 zł. Inne zbiórki parafialne i darowizny od instytucji, osób prywatnych: 68.000,00 zł. co daje kwotę 96.000,00 zł.
- **Z trzech lat składki w kościele Świętego Ducha: 72.000,00 zł**

Tak więc rok 2021 zamykamy z zadłużeniem na 30 tys. zł.

Odrębna księgowość dotyczy budowy nowego kościoła Dobrego Pasterza i Dobrego Łotra:

- Ze sprzedaży nieruchomości przy ul. **Dąbrowskiego i Rybackiej 350.000 zł**
- **Ofiary na nowy kościół: 12.000,00 zł**
- Zakup działki pod nowy kościół – 200.000,00 zł
- **Na koncie nowego kościoła pozostaje 162.000,00 zł**

Ponadto Stowarzyszenie Kulturalno-Wychowawcze im. Ks. Skargi zrealizowało projekt: Po pierwsze rodzina, a Fundacja Pogodny Senior projekt wspierający seniorów, obydwie projekty były wspierane finansowo przez Ministerstwo Rodziny.

Uświadamiając sobie te wszystkie wydarzenia, okoliczności, dobro, tym bardziej chce się śpiewać: **Dziękuję Ci Boże!!!**

W ten osobliwy wieczór dziękuję Ci Boże za posługę kapłańską naszym kapłanom: przy ołtarzu, w konfesjonale, w kancelarii, na katechezie. Za ludzi podejmujących posługę w parafii, za życzliwość, ofiarność, współpracę, za wszystkich pracowników kościelnych, od nich tak wiele zależy. Dziękuję za wspólnoty parafialne, duszpasterskie oddane parafii, zaangażowanie w jej życie. Dziękuję Ci Boże za wszystkich dobrodziejów, ofiarodawców. Często to są ci sami od lat ludzie, którzy wspierają prowadzone prace a niektórzy bezinteresownie angażują się w pomoc.

Dziękując Bogu, dziękuję wam wszystkim, zaangażowanym w życie parafii Bożego Ciała, jednej z najstarszych na terenie naszej archidiecezji. Niech Bóg nagrodzi każde dobro!

Ks. Marian Bocho

Wydarzenia – styczeń 2021

SPOTKANIA OPŁATKOWE W KOLEGIACIE

Spotkanie stało się okazją do podsumowań mijającego roku oraz snucia planów na nadchodzący rok 2022.

Zofia Prokuska

Niedzielne popołudnie 16 stycznia 2022 roku, stało się okazją do spotkania opłatkowego pielgrzymujących we wrześniu ubiegłego roku po sanktuariach Włoch. Doświadczając radości i wielu wzruszeń z ponownego zobaczenia, radosnym śpiewem kolęd i wspólną modlitwą rozpoczęliśmy nasze spotkanie. Po wspólnym przywitaniu nastąpił czas dzielenia się białym opłatkiem. W atmosferze serdeczności i radości zgromadzeni wymieniali się ciepłymi słowami życzeń. Wytworzyła się przestrzeń spotkania ludzi różnych środowisk, których połączyły wspólne drogi pielgrzymowania. Nasze wspólne spotkanie zostało ubogacone obecnością księdza Proboszcza i solistów z opery Lwowskiej – Andriya Voziyana i Salnikova Maksyma, którzy wykonali dla obecnych trzy kolędy. Spotkanie stało się okazją do wielu miłych wspomnień z czasu wrześniowej pielgrzymki, jak również wstępnych planów pielgrzymowania w nadchodzącym roku 2022.

Ks. Marek Szczepański

W poniedziałkowe popołudnie – 27 grudnia 2021, grupa młodzieży, która przygotowuje się w naszej parafii do Światowych Dni Młodzieży w Lizbonie, spotkała się na wspólnym dzieleniu opłatkiem i śpiewaniu kolęd. Spotkanie rozpoczęło się nabożeństwem w świątyni parafialnej, gdzie wspólnie rozważaliśmy Słowo Boże i adorowaliśmy Dziecię Jezus. Umocnieni darem Komunii Świętej i napełnieni Bożą obecnością, kontynuowaliśmy nasze spotkanie na plebanii. Wspólne życzenia „namiastka” wieszki wigilijnej, wspólne rozmowy i niezmiernie radosny śpiew kolęd wypełniał naszą świąteczną atmosferę. Miłą niespodzianką okazała się wizyta księdza proboszcza Mariana Bocho, wraz z klerykami.

Alina Wasilewska

Nadszedł czas, kiedy składamy sobie życzenia i dzielimy się białym, kruchym opłatkiem, który jest też symbolem wielkiej nadziei. W poniedziałkowy wieczór – 3 stycznia 2022, Grupa Biblijna naszej parafii przeżywała swoje coroczne spotkanie wigilijne. Spotkanie rozpoczęło się wspólną modlitwą pod przewodnictwem ks. Proboszcza. Wspólne życzenia, radosny śpiew kolęd wypełniał naszą świąteczną atmosferę.

DZIEŃ CHOREGO W KOLEGIACIE

W piątek, 11 lutego 2022 r., w dzień liturgicznego wspomnienia Matki Bożej z Lourdes, w Archidiecezji Przemyskiej uroczyste obchodzone XXX Światowy Dzień Chorego. Z inicjatywy Duszpasterza Chorych i Caritas Archidiecezji Przemyskiej Msze święte w intencji wszystkich cierpiących i niepełnosprawnych połączone z udzieleniem sakramentu namaszczenia chorych odbyły się w różnych miejscach naszej diecezji. Jednym z nich była nasza Kolegiata w której Mszy Świętej przewodniczył i Słowo Boże wygłosił ks. prał. Kazimierz Gadzała – archidiecezjalny duszpasterz Służby Zdrowia. Hasłem tegorocznego Dnia Chorego były słowa: **Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny (Łk 6,36).** m orędziu Ojciec Święty broni życia od poczęcia do naturalnej śmierci.

Sakrament namaszczenia chorych jest czymś innym. Jest to znak sakramentalny zostawiony przez Chrystusa jako narzędzie uświęcenia naszego cierpienia. Przez ten sakrament Chrystus chce nam pokazać, że cierpienie nie musi człowieka niszczyć, może go doskonalić. W ten sposób Chrystus nadał ludzkiemu cierpieniu sens. Oto człowiek cierpiąc, może ubogacać siebie i innych. Św. Marek wspomina, że uczniowie Chrystusa namaszczeni chorych i uzdrawiali. Św. Jakub mówi o tradycji pierwszych pokoleń chrześcijan: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5, 14-15). Jakie są skutki tego sakramentu? Pierwszym, i to często, choć nie zawsze, widocznym efektem sakramentu namaszczenia, jest

poprawa zdrowia chorego. Drugim skutkiem, tym razem w dziedzinie ducha, jest oczyszczenie z grzechów. Gdyby człowiek popełnił grzechy ciężkie, a nie mógł się spowiadać, czyli nie mógł skorzystać z sakramentu pokuty, to wtedy ten sakrament gładzi grzechy. Może więc być udzielony zarówno człowiekowi w stanie łaski uświęcającej, jak i grzesznikowi w stanie grzechu ciężkiego. Trzecim i chyba najważniejszym celem tego sakramentu jest pomoc potrzebna do wykorzystania czasu cierpienia i zachowania godnej postawy. Cierpienie bowiem jest wielką próbą. W chrześcijańskiej religii cierpienie jest przede wszystkim próbą wiary w prawdę, że Bóg jest Miłością. Właśnie w tym momencie potrzebna jest łaska odkrycia sensu cierpienia. Sakrament namaszczenia chorych pozwala człowiekowi wykorzystać cierpienie dla udoskonalenia własnego i dla zbawienia świata. Przez ten sakrament cierpienie, które jest ciężkim doświadczeniem, nie utrudnia, lecz pomaga w dostępie do Eucharystii. Nasuwa się logiczny postulat: ilekroć wybieramy się do szpitala, powinniśmy przyjąć namaszczenie chorych. Pobyt w szpitalu łączy się zazwyczaj z cierpieniem. Trzeba więc szukać pomocy Bożej w zrozumieniu i odpowiednim przeżyciu jego tajemnicy. Ludzie w podeszłym wieku, którzy czują się słabo, mogą przystępować do tego sakramentu namaszczenia chorych nawet raz w roku. 11 lutego jest dla niejednego z nas szansą odkrycia całego bogactwa faktu, iż Chrystus w trosce o nasze zdrowie fizyczne, psychiczne i duchowe zostawił nam specjalny sakrament namaszczenia. Warto tego dnia w sposób szczególny dziękować Chrystusowi za tę Jego pełną miłości pamięć o wszystkich chorych. A jeśli nas samych dotyka – niezależnie od wieku – jakieś cierpienie, poprośmy o udzielenie tego sakramentu. Jest to głębokie religijne przeżycie, które umacnia człowieka, dodaje sił i umożliwia zachowanie chrześcijańskiej postawy w godzinach cierpienia.

Michał Daleszczyk

Wydawca: Stowarzyszenie Kulturalno - Wychowawcze im. ks. Piotra Skargi w Jarosławiu

Asystent kościelny: ks. Marian Bocho; Redakcja: ks. Marek Demski

Skład komputerowy: Józef Hawro

Adres redakcji: „W cieniu Kolegiaty”; Plac ks. Piotra Skargi 2; PL 37-500 JAROSŁAW tel.: 16 621-24-60; e-mail: w.cieniu.kolegiaty@interia.pl;

Strona internetowa parafii: <http://kolegiata.przemyska.pl/>

Numer konta bankowego: Bank Spółdzielczy w Jarosławiu 37 9096 0004 2001 0009 4849 0001

Druk: Drukarnia Rafada; ul. Raclawicka 16/3; PL 37-500 JAROSŁAW. Numer zamknięto: 19.02.2022 r. Nakład: 1000 egzemplarzy

Redakcja nie zwraca materiałów, których nie zamówiła, zastrzega sobie prawo do ich skracania i zmiany tytułów

oraz redakcyjnego opracowania tekstów przyjętych do druku.

Projekt winiety: Tomasz Turoń

W obiektywie

Program rekolekcji

„*POŚLANI W POKOJU CHRYSYTA*”

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE – PARAFIA BOŻEGO CIAŁA PRZY KOLEGIACIE – JAROSŁAW 2 – 5.04.2022

7.04. CZWARTEK

GODZ. 18.00 † MSZA ŚW. Z NAUKĄ OGÓLNA

8.04. PIĄTEK

GODZ. 8.00 † MSZA ŚW. Z NAUKĄ DLA OSÓB STARSZYCH

† DROGA KRZYŻOWA

GODZ. 18.00 † MSZA ŚW. Z NAUKĄ OGÓLNA

† DROGA KRZYŻOWA W PLENERZE

9.04. SOBOTA

GODZ. 8.00 † MSZA ŚW. Z NAUKĄ DLA ZAANGAŻOWANYCH
W GRUPY DUSZPASTERSKIE

GODZ. 18.00 † MSZA ŚW. Z NAUKĄ OGÓLNA

10.04. NIEDZIELA

GODZ. 6.30 8.00 9.30 11.00 12.30 16.00 18.00 20.00

† MSZA ŚW. Z NAUKĄ OGÓLNA

GODZ. 17.00 † GORZKIE ŻAŁE Z KAZANIEM PASYJNYM

OKAZJA DO SPOWIEDZI PÓŁ GODZINY PRZED KAŻDĄ MSZĄ ŚW.

REKOLEKCJE POPROWADZI KS. ANTONI CZERAK,
PROBOSZCZ PARAFII ŚWILCZA